Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 594
Marți 5 ianuarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R.R.P.

ANGAJAMENTE pentru 1960

Am fost la gospodăria agricolă de stat Urlați din regiunea Ploești, cu o zi înaintea Anului Nou. In sala de festivități a gospodăriei se adunaseră peste 120 de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari. Consiliul gospodăriei, cu sprijinul comitetului de întreprindere, organizase ședința cu adevărat sărbătorească, a înmînării sarcinilor de plan pe anul 1960, pe secții și pe brigăzi.

Agronomul șef al gospodăriei, ing. Cazacu, era vădit emoționat. De ce oare?

In cursul anului 1959, în gospodărie se obținuseră o serie de rezultate frumoase. Planul de producție la struguri din via ce ocupă 351 de ha. a fost îndeplinit și depășit; s-a obținut o depășire importantă de plan și la producția de lapte, ca și la cea de purcei. Gospodăria și-a încheiat anul 1959 cu un beneficiu de peste 800.000 de lei.

Succese ca cele de mai sus trebuiau continuate bineînțeles, în noul an. Inginerul Cazacu își dădea bine seama că fostul agronom șef al gospodăriei, inginerul Gheorghiu, care fusese numit de cîteva zile în funcția de director al gospodăriei de stat Săhăteni, muncise bine. Avea datoria așadar să-i urmeze exemplul și chiar să-l întreacă. Trebuia ca din locul său de muncă de inginer șef al gospodăriei să știe a-i îndruma pe muncitori, tehnicieni și ingineri în așa fel, ca aceștia să lupte cu avînt pentru a amplifica mult realizările din 1959.

După ce planul de producție a fost înmînat fiecărui șef de secție și brigadier s-au făcut înscrieri la cuvînt. Mai bine de 40 de tovarăși au cerut să vorbească.

— Eu și cei 4 mecanizatori din brigada de mecanizare completă pe care o conduc, a spus tractoristul Repezi Alexandru, ne luăm angajamentul să realizăm pe tarlalele ce ne revin cel puțin 2.400 kg. grîu și 3.100 kg. porumb boabe la ha.; totodată, să realizăm o economie de piese și carburanți de cel puțin 10.000 de lei.

— In numele brigăzii a 3-a viticole pe care o conduc, a subliniat maistrul viticol Predoiu Ștefan, mă angajez să realizeze în 1960, cel puțin 6.000 kg. struguri la ha, față de 4.100 de kg. cît este planificat, să regenerez via cu 5.000 de marcote și să obțin economii de cel puțin 6.000 de lei.

Frumoase angajamente și-a luat și îngrijitorul de scroafe Eremia Ion. El a arătat că este hotărît ca în noul an să dobîndească 15 purcei de la fiecare scroafă furajată, în loc de 13 purcei cît prevede planul. La rîndul său maistrul de cultură Drăgănescu Florian, s-a angajat între altele să obțină de pe 25 de ha cîte 40.000 de kg. porumb siloz la ha, astfel încît să asigure cel puțin cîte 10 tone de porumb însilozat pentru fiecare vacă furajată și cîte 2 tone pentru fiecare scroafă cu purcei.

...Președintele comitetului de întreprindere, fierarul Schneider Paul nota mereu: mulgătorul Dumitru Nicolae va depăși cu cîte 300 de litri planul de producție anual pe cap de vacă furajată; tractoristul Grigore Ion va executa voluntar cu tovarășii lui de brigadă, 1800 de ore de lucrări mecanizate; mecanicul Popescu Albert va repara în orele libere o combină...

Pe chipul inginerului șef Cazacu iradia o bucurie greu de reținut.

— Nu-i cunoșteam pe noii mei tovarăși de muncă, mi-a spus el. Ascultîndu-i însă, mi-am dat seama că nu ne va fi greu ca în 1960, să obținem producții cu mult mai mari și deci beneficii și mai importante ca în anul ce a trecut.

AL. RAICU

SE REPARĂ UTILAJUL

La gospodăria de stat Romanești, regiunea Craiova, se repară de zor utilajul necesar muncilor de primăvară. In fotografie: mecanicul Paul Olteanu, ajutat de tov. Maria Chiriac, absolventă a școlii de mecanici agricoli din Craiova, verificînd piesele unui motor de tractor.

78 de motoare de tractor reparate

Colectivul de muncă al centrului mecanic din Orașul Stalin (secția Codlea) a obținut în ultimul timp frumoase succese în muncă. Pînă spre sfîrșitul anului 1959, acest vrednic colectiv a livrat gospodăriilor de stat și S.M.T.-urilor, 78 de motoare de tractor și 2 tractoare reparate aci, alte 6 tractoare fiind gata de a fi expediate în unități.

Cele mai bune rezultate le-au obținut echipele de mecanici conduse de tov. Werner Mieskeș și Petre Gheorghe de la montajul motoarelor și echipa condusă de tov. Gh. Tănăsescu de la reparatul tractoarelor.

Lucrări în livadă

În satul Rachelu — comuna Luncavița — raionul Măcin, sub îndrumarea tehnicianului agronom colectiviștii au executat în ultimele zile curățitul pomilor de uscături, frunze uscate, mușchi etc, — după care au fost stropiți cu ulei horticol.

De asemenea, în vederea apărării tulpinelor împotriva rozătorilor, mai bine de 200 de pomi au fost acoperiți cu stuf sau papură.

La aceste lucrări colectiviștii au fost ajutați de elevii și învățătorii din sat.

★

Și la gospodăria colectivă din Săcele, raionul Istria, s-au făcut în ultimele zile lucrări de seamă în livadă. Aci, pe o suprafață de 7 ha pomii au fost protejați împotriva rozătoarelor. De asemenea colectiviștii au terminat de strîns aracii din vie. Pentru plantarea pomilor, s-au făcut 500 de gropi.

La lucrările în livadă și vie s-a evidențiat brigada nr. 3 formată în majoritate din colectiviști cu multă experiență.

REVELION 1960

Printre colectiviștii din Măxineni...

Niciodată în trecut nu s-a mai întîmplat ca Anul Nou să fie primit cu atîta bucurie de locuitorii comunei Măxineni din raionul Brăila. [illegible] unită în colectivă le-a adus belșug și fericire. La revelionul din anul acesta au venit toți locuitorii satului. [illegible]ții sînt acum colectiviști și au petrecut împreună în marea lor familie. La mesele așezate în sala spațioasă pe care au construit-o colectiviștii de curînd, la loc de cinste au stat Sandu Manta, Gh. Stoianov și Nicolae Băcanu, împreună cu familiile lor, care în anul ce a trecut au făcut cîte 600—700 zile muncă. In cinstea lor colectiviștii au ridicat paharele, echipa artistică a cîntat și a jucat, iar „poeții" colectivei s-au întrecut să le închine versuri. Cuvinte de laudă au fost adresate și președintelui Andrei Dumitru care a condus cu pricepere gospodăria colectivă. Bilanțul realizărilor făcut cu cîteva zile în urmă arată că veniturile bănești ale gospodăriei au depășit un milion de lei, iar valoarea zilei muncă trece de 30 lei.

...și mecanizatorii din Chirnogeni

La revelionul petrecut la clubul stațiunii, mecanizatorii din Chirnogeni au invitat în acest an și numeroase familii de colectiviști din comună. Laolaltă au petrecut, s-au bucurat de succesele obținute anul trecut pe drumul consolidării economico-organizatorice a gospodăriei colective, al sporirii producției și reducerii prețului de cost al acesteia; tractoriștii au obținut cea mai ridicată productivitate și cel mai mic preț de cost din regiune, iar colectiviștii din Chirnogeni au realizat însemnate spori de recoltă la hectar față de prevederile planului.

Pe măsura realizărilor obținute, tractoriști și colectiviști, ingineri și tehnicieni au dansat și cîntat, au petrecut împreună în veselie și bună voie. S-a închinat paharul pentru tractoriști fruntași ca Vasile Vătăvoiu, Ion Săndulescu și Florea Vîslan, pentru colectiviști destoinici ca brigadierii Ion Lapone, Gălbenuș Ion și alții, pentru fericirea lor și a familiilor lor, pentru Partidul Muncitoresc Romîn, care a deschis țărănimii muncitoare din patria noastră calea spre belșug și bunăstare.

ÎN RAIONUL CRICOV

Sînt posibilități ca stropitul de iarnă al pomilor să fie intensificat

Timpul frumos din ultimele două săptămîni a contribuit ca ritmul stropirilor de iarnă la pomi să fie mult intensificat și în raioanele din regiunea Ploești.

In raionul Cricov, de exemplu, unde am fost zilele trecute, pînă către sfîrșitul anului 1959 această lucrare s-a realizat în procent de peste 56 la sută (față de 18.000 de pomi planificați, fiind stropiți 10.150).

Merită să fie subliniat în primul rînd că tehnicianul Dedu Constantin, șeful centrului de protecție a plantelor de la Sîngeru a muncit cu sîrguință pentru a-i îndruma în primul rînd pe pomicultorii din comunele cu suprafețele cele mai mari de livezi — Apostolache, Sîngeru etc. — să treacă din vreme la stropitul de iarnă al pomilor. Pentru aceasta, la centrul de protecție a plantelor din Sîngeru s-au asigurat materialele necesare încă de la începutul lunii noiembrie. Ca urmare, în multe comune stropitul de iarnă al pomilor este privit cu mult simț de răspundere. In comuna Apostolache, de pildă, tehnicianul agronom Vișan Ion a stat de vorbă cu pomicultorii, explicîndu-le ce mare însemnătate au stropirile de iarnă, în combaterea dăunătorilor și obținerea unei recolte bogate de fructe în acest an. Ca urmare a muncii susținute de mobilizare a pomicultorilor și a măsurilor tehnico-organizatorice luate, — (între care repararea pompelor și aprovizionarea cu ulei horticol) — pînă acum au fost stropiți aici peste 3.400 de pomi din cei 4.000 existenți. De asemenea în comuna Salcia s-au stropit peste 2000 de pomi din cei 3000 planificați, în comuna Sîngeru unde există și o întovărășire zoo-pomicolă peste 1500 din 2500 planificați.

Trebuie subliniat însă că în unele comune cu un număr destul de mare de pomi planificați a fi stropiți în această perioadă, organele agricole n-au sprijinit cum se cuvine această acțiune. De exemplu, în comuna Udrești nu s-a stropit nici un pom din cei 1.500 planificați, în comuna Rotaru nimic din cei 1.200 pomi, în comuna Chiojdeanca din 2000 de pomi abia... 120, în comuna Valea Cucului numai 330 de pomi din 1000 planificați etc.

Pînă acum 2 săptămîni, multe din cele 43 de pompe pentru stropit au stat defecte, deoarece nu au fost asigurate piesele de schimb necesare reparațiilor. Nici în prezent nu funcționează toate pompele, ci numai 25.

Se pune întrebarea: De ce nu ia tov. ing. Ionescu Ion, care răspunde de această problemă în cadrul secției agricole a raionului Cricov, măsurile necesare ca toate pompele să fie puse imediat în stare de funcționare?

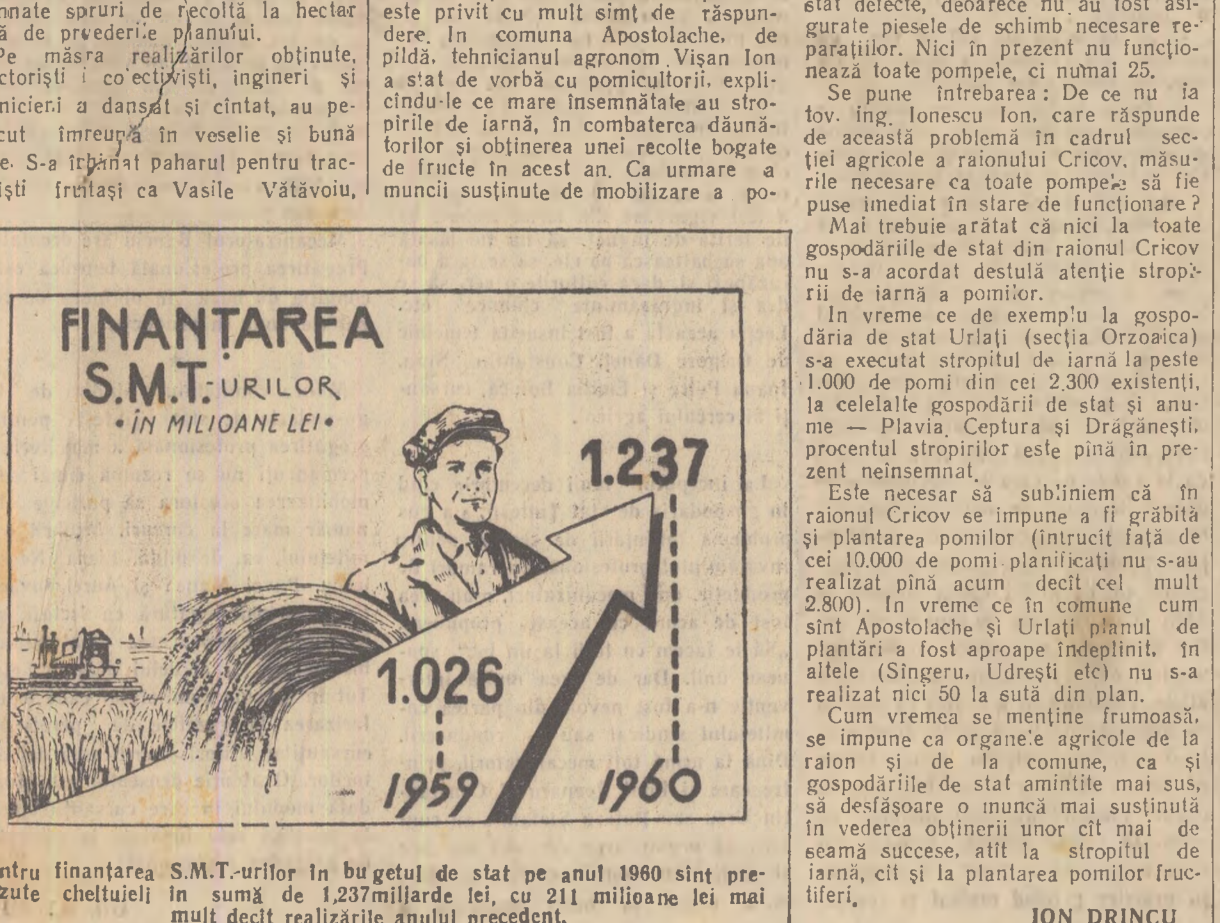
Mai trebuie arătat că nici la toate gospodăriile de stat din raionul Cricov nu s-a acordat destulă atenție stropirii de iarnă a pomilor.

In vreme ce de exemplu la gospodăria de stat Urlați (secția Orzoaica) s-a executat stropitul de iarnă la peste 1.000 de pomi din cei 2.300 existenți, la celelalte gospodării de stat și anume — Plavia, Ceptura și Drăgănești, procentul stropirilor este pînă în prezent neînsemnat.

Este necesar să subliniem că în raionul Cricov se impune a fi grăbită și plantarea pomilor (întrucît față de cei 10.000 de pomi planificați nu s-au realizat pînă acum decît cel mult 2.800). In vreme ce în comune cum sînt Apostolache și Urlați planul de plantări a fost aproape îndeplinit, în altele (Sîngeru, Udrești etc) nu s-a realizat nici 50 la sută din plan.

Cum vremea se menține frumoasă, se impune ca organele agricole de la raion și de la comune, ca și gospodăriile de stat amintite mai sus, să desfășoare o muncă mai susținută în vederea obținerii unor cît mai de seamă succese, atît la stropitul de iarnă, cît și la plantarea pomilor fructiferi.

ION DRINCU

Pentru finanțarea S.M.T.-urilor în bugetul de stat pe anul 1960 sînt prevăzute cheltuieli în sumă de 1,237 miliarde lei, cu 211 milioane lei mai mult decît realizările anului precedent.

Pentru obținerea unei recolte bune de grîu

In ultima săptămînă, la gospodăria de stat Casimcea, raionul Hîrșova, a continuat transportul gunoiului de grajd la cîmp. Folosindu-se atît atelajele cît și remorcile trase de tractoare, pînă la sfîrșitul lunii decembrie 1959, au fost transportate 4.400 de tone de gunoi de grajd bine putrezit, împrăștiindu-se cîte 10—20 de tone pe fiecare hectar cultivat cu grîu, de toamnă.

Cuvîntarea tovarășului Ion Gheorghe Maurer rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou

Cu prilejul Anului Nou, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, a rostit în noaptea de 31 decembrie 1959 la posturile noastre de radio și televiziune, următoarea cuvîntare.

Dragi tovarăși și prieteni,

cetățeni ai Republicii Populare Romîne!

Ne aflăm la sfîrșitul unui an de muncă rodnică, de realizări remarcabile în dezvoltarea economică și social-culturală a patriei noastre. In acest an, pe întinsul țării au intrat în funcțiune noi întreprinderi, s-au deschis noi șantiere, au fost construite noi clădiri de locuit. A sporit avuția națională, prin creșterea însemnată a producției industriale și agricole. Noi creații îmbogățesc patrimoniul culturii noastre socialiste. Poporul muncitor a trecut în revistă cu prilejul celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei bogatele sale înfăptuiri, exprimate în avîntul economiei și culturii, în mersul ascendent al țării noastre pe calea socialismului. Ca urmare a măsurilor luate de partid și guvern a crescut nivelul de trai al populației. Toate acestea sînt rezultatul muncii entuziaste și pline de eroism desfășurate de clasa muncitoare, de țărănimea muncitoare și intelectualitate, rodul politicii promovate de Partidul Muncitoresc Romîn.

Poporul nostru are toate temeiurile să se mîndrească cu realizările sale, să pășească în noul an cu încredere în forțele sale creatoare, cu hotărîrea de a dezvolta succesele obținute. Perspectivele anului 1960 însuflețesc la noi înfăptuiri. Prin hărnicia și inițiativa creatoare a maselor muncitoare, se vor realiza noi progrese pe tărîm economic, social și cultural. Oamenii muncii trec pragul noului an strîns uniți în jurul forței lor conducătoare, încercatul nostru Partid Muncitoresc Romîn, întărind necontenit alianța muncitorească țărănească și frăția între poporul romîn și minoritățile naționale.

Anul de care ne despărțim a fost bogat în victorii însemnate ale sistemului socialist mondial. Tot mai puternică a devenit unitatea lagărului socialist, s-a dezvoltat colaborarea frățească și întrajutorarea tovărășească între popoarele țărilor socialiste. Uniunea Sovietică, pășind în etapa construcției desfășurate a comunismului, înfăptuiește în ritm rapid măreţul plan septenal de dezvoltare a țării. Succesele istorice ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste pun și mai mult în evidență superioritatea socialismului față de capitalism. In front unit, țările socialiste pășesc înainte spre noi victorii, în folosul popoarelor lor și al progresului mondial.

In 1959, ideile păcii și colaborării între popoare s-au impus tot mai mult pe arena internațională. In relațiile internaționale se observă un început bun de destindere a încordării. Propunerea guvernului sovietic de a se înfăptui dezarmarea generală și totală a cîștigat adeziunea largă a popoarelor. Nu peste mult timp va avea loc un eveniment de mare însemnătate — întîlnirea conducătorilor Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, de la care popoarele așteaptă noi rezultate pozitive în dezvoltarea colaborării internaționale și consolidării păcii. Exprimăm speranța că prin eforturile tuturor forțelor iubitoare de pace, procesul destinderii va continua, problemele internaționale litigioase vor căpăta o rezolvare pașnică, năzuințele de pace ale omenirii vor fi îndeplinite. Alături de celelalte țări socialiste, Republica Populară Romînă va milita și în viitor pentru triumful păcii și colaborării între toate țările lumii, indiferent de orînduirea lor socială.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al Guvernului Republicii Populare Romîne, al Prezidiului Marii Adunări Naționale, felicit călduros muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii, femeile și tineretul țării noastre, pe toți cei ce muncesc, și le urez noi succese în construirea socialismului, fericire și sănătate în familie, spor la muncă în toate domeniile de activitate, spre înflorirea scumpei noastre patrii.

La mulți ani, tovarăși și prieteni!

Bilanț și perspective în activitatea de îmbunătățiri funciare

Ing. CEZAR NICOLAU
director al direcției
de îndrumare și control O.R.I.F.
din Ministerul Agriculturii

Dezvoltarea agriculturii țării noastre, obținerea unei producții agricole din ce în ce mai sporite, depind în foarte mare măsură de lărgirea și folosirea cît mai chibzuită a fondului funciar. In această direcție au putut fi dobîndite — datorită sprijinului puternic acordat de partid și de guvern — rezultate din ce în ce mai bune. Anul trecut, bunăoară, lucrările de îmbunătățiri funciare s-au desfășurat în cadrul a 950 șantiere, realizîndu-se un cubaj de peste 32.000.000 m.c., volum care este de peste 8 ori mai mare decît cel executat în anul 1957.

Potrivit sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, organele de partid și de stat din numeroase regiuni ale țării, au antrenat în anul 1959 în acțiunile de îmbunătățiri funciare mase largi de oameni ai muncii, reușindu-se în felul acesta să fie redate agriculturii, cu cheltuieli reduse, suprafețe însemnate de terenuri roditoare. Astfel, din volumul total realizat pe țară, circa 18.000.000 m.c., adică 60 la sută au fost executați numai cu muncă voluntară.

La realizarea lucrărilor prin muncă voluntară o contribuție însemnată a adus-o tineretul, care mobilizat și îndrumat de organizațiile U.T.M. a executat un volum de circa 3 milioane metri cubi.

Regiunile fruntașe la lucrările cu muncă voluntară sînt: Pitești, Stalin, Bacău și Cluj. In aceste regiuni, organele locale de partid și de stat au dus o susținută muncă de mobilizare a oamenilor muncii la lucrările de îmbunătățiri funciare și au organizat temeinic lucrul pe șantiere.

Rezultate deosebite au fost obținute pe șantierele cu muncă voluntară de la Checea-Jimbolia și Lugoj, regiunea Timișoara, Zimnicea-Năsturelu, Crăsani, Cernica și Otopeni, regiunea București, Ciobanu-Gîrliciu, Valea Cara-Su, regiunea Constanța, Carcaliu, Măcin, Nămoloasa-Măxineni, regiunea Galați și altele.

In afara lucrărilor de terasamente, în cursul anului 1959 au fost executate cca. 8.000 lucrări de construcții hidrotehnice și au fost montate instalații de pompare pentru un debit total de peste 80 mc/sec.

In anul 1959, a fost ameliorată complet prin executarea a diferite lucrări de îmbunătățiri funciare suprafața de peste 100.000 de ha și au fost începute lucrări de îndiguiri și desecări necesare ameliorării a încă cca 200.000 ha. De asemenea, au fost executate 30 bazine de acumulare cu o suprafață de luciu de apă de cca 500 ha, iar la cca 120 bazine (cu o suprafață de peste 3.500 ha) au fost începute lucrările respective.

Rezultate deosebite au fost obținute în domeniul extinderii irigațiilor; au fost amenajate în acest scop cca 90.000 ha, depășindu-se astfel sarcina planificată cu cca 12.000 ha. In toamna anului 1959, colectiviștii din regiunea Constanța au pornit cu entuziasm la amenajarea unor lucrări grandioase de irigații pe Valea Cara-Su și în Bărăganul de Sud. Primele canale din ambele sisteme au și fost executate, evidențiindu-se în această acțiune raioanele Medgidia și Fetești.

Pe o parte din suprafețele amenajate pentru irigații, unele unități agricole de stat și cooperatiste au obținut în 1959, în condiții asemănătoare de sol și de climă, recolte cu mult mai mari decît pe terenurile neirigate. Astfel, G.A.S. Periam, regiunea Timișoara, a recoltat de pe unele suprafețe la sfecla de zahăr irigată, cu 90.000 kg mai mult la hectar decît la cea cultivată în uscat. De asemenea, grîul irigat a produs la G.A.S. Pietroiu, regiunea Constanța, cu 5.500 kg la ha mai mult decît cel neirigat. Și la porumb, numeroase gospodării agricole de stat și colective au obținut anul acesta sporuri însemnate de producție datorită irigării.

Aceste rezultate arată limpede eficiența ridicată pe care o au lucrările de îmbunătățiri funciare atunci cînd există preocupare pentru asigurarea unei exploatări raționale, pentru aplicarea tuturor regulilor agrotehnice și a regimului de irigație corespunzător fiecărei culturi.

Și pe terenurile îndiguite au fost obținute recolte bogate chiar din primul an de exploatare. Astfel, în 1958 colectiviștii din raionul Hîrșova, regiunea Constanța, au executat cu forțe proprii în incinta Dăeni-Gîrliciu, un dig de apărare împotriva revărsărilor Dunării, salvînd de la inundații cca 3.600 ha. Cele 2 gospodării colective din această incintă au obținut în 1959, după executarea digului, cca 7.000 kg porumb boabe la hectar, prin aplicarea tuturor regulilor agrotehnice.

In general, activitatea în sectorul de îmbunătățiri funciare a marcat în cursul anului 1959 un salt important fapt care se datorește și noii organizări a acestei acțiuni. Au fost înființate Oficiile regionale de îmbunătățiri funciare (O.R.I.F.), care s-au străduit să-și ducă la îndeplinire sarcinile respective și să realizeze cît mai multe lucrări cu un preț de cost redus. Majoritatea Oficiilor regionale de îmbunătățiri funciare, au reușit în cursul anului trecut să-și organizeze bine aparatul de proiectare, mai ales în regiunile unde comitetele executive ale sfaturilor populare regionale respective s-au preocupat de această problemă. Oficiile regionale de îmbunătățiri funciare au studiat și au întocmit proiecte pentru o suprafață totală de cca 465.000 ha, atît pentru lucrările din planul anului 1959 cît și pentru cele din 1960. Dintre Oficiile regionale de îmbunătățiri funciare care au obținut rezultate bune în 1959 pot fi amintite cele de la București, Bacău, Galați, Pitești, Stalin și Oradea.

Trebuie arătat însă că în cursul anului 1959 au existat și o serie de deficiențe în executarea și exploatarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Astfel unele comitete executive ale sfaturilor populare regionale s-au preocupat slab de realizarea la vreme a lucrărilor cu muncă voluntară propuse chiar de ele, nu au analizat cu simț de răspundere sarcinile pe care și le-au asumat în raport cu posibilitățile locale și nu au căutat să depună eforturi pentru mobilizarea maselor de oameni ai muncii în acțiunea de îmbunătățiri funciare. In această situație se găsesc regiunile Craiova, Iași, Suceava, Autonomă Maghiară și altele.

Pe de altă parte, din suprafețele amenajate pentru irigații în 1959 și în anii anteriori, numai o mică parte a fost irigată. Acest fapt se datorește în primul rînd atitudinii condamnabile a conducerilor unor gospodării agricole de stat și Trusturi regionale gostat, care nu s-au preocupat de punerea în valoare a amenajărilor și instalațiilor de irigare. Cum este admisibil ca în regiunea Timișoara, spre exemplu, din suprafața de peste 10.000 ha amenajate pentru irigații în cadrul Trustului Gostat, să fie irigate în cursul anului 1959 numai cca. 150 ha? O situație asemănătoare poate fi întîlnită și în cadrul Trusturilor Gostat Craiova, București și Constanța.

Unele comitete executive ale sfaturilor populare regionale nu au organizat o evidență precisă a suprafețelor amenajate pentru irigații și exploatate, din care cauză au transmis date eronate, ceea ce a împiedicat luarea din vreme a măsurilor necesare remedierii lipsurilor. Ca exemple negative în această privință pot fi date regiunile: Craiova, Galați, Constanța, București, Ploești, Iași și altele. In sfîrșit trebuie amintit că pe unele șantiere, în special pe cele unde s-a lucrat cu muncă voluntară, organizate și conduse de ORIF: București, Cluj, Pitești, Bacău, Iași, Constanța și altele, au fost executate lucrări de calitate inferioară, cu defecțiuni, din cauză că nu s-a asigurat o asistență tehnică corespunzătoare.

★

In anul 1960 sectorului de îmbunătățiri funciare din țara noastră îi revin sarcini sporite. Vor trebui ameliorate

(Continuare în pag. 4-a)

O interesantă sesiune științifică de microbiologie agricolă

Nu de mult, a avut loc a doua sesiune științifică a Centrului experimental de îngrășăminte bacteriene (C.E.I.B.), al Ministerului Agriculturii.

La această sesiune au participat și au prezentat referate toate Institutele agricole în cadrul cărora se cercetează probleme de microbiologie, ca și alte Institute cum sînt: Institutul de cercetări alimentare, Institutul de cercetări textile, Institutul de cercetări chimico-farmaceutice și Institutul de igienă și sănătate.

La sesiune au prezentat referate și unele gospodării agricole de stat și gospodării colective. Aceste unități au subliniat bunele rezultate obținute în urma aplicării îngrășămintelor bacteriene la principalele culturi cum sînt grîul, porumbul, sfecla de zahăr, floarea-soarelui, cartofii etc., fie pe parcelele pe care s-au făcut experiențe, fie în cultura mare. Referatele au oglindit în bună măsură rezultatele colaborării strînse între unități și cercetătorii, care au înființat loturi experimentale într-un număr mare de unități agricole socialist-cooperatiste, pentru a demonstra și populariza eficacitatea în producție a îngrășămintelor bacteriene.

Lucrările prezentate în cadrul sesiunii, la un înalt nivel științific, au dovedit diversitatea și complexitatea problemelor care formează obiectul cercetărilor de microbiologie agricolă.

C.E.I.B. a prezentat lucrări valoroase care au urmărit găsirea celor mai bune metode pentru îmbunătățirea continuă a îngrășămintelor bacteriene și obținerea lor la un preț de cost cît mai scăzut. De asemenea, lucrările respective s-au ocupat de producerea a noi preparate de mare importanță, atît pentru sporirea producției agricole cît și pentru prelucrarea unor produse agricole. In anul acesta, de exemplu, C.E.I.B., va produce pe scară largă „Lactobacterin" un preparat bacterian care a dat bune rezultate la însilozarea nutrețurilor. In viitorul apropiat, același centru va realiza preparate pentru topitul inului și cînepei, preparate cu bacterii acidolactice pentru conservarea fermentativă a legumelor, alb de ciuperci pentru cultivarea ciupercilor comestibile etc.

Activitatea rodnică a centrului experimental de îngrășăminte bacteriene a fost ilustrată, între altele, și prin introducerea de noi și moderne metode de cercetare ca, de exemplu, folosirea izotopilor radioactivi, a diferitelor iradiații etc.

Pentru antrenarea Institutelor cointeresate în aplicarea practică a produselor bacteriene, C.E.I.B. a colaborat permanent cu acestea, de exemplu, cu I.C.Z., cu I.C.A. sau cu Institutul de cercetări textile.

In cadrul sesiunii au fost prezentate și alte lucrări cu privire la diferite aspecte ale microbiologiei agricole. Astfel, Institutul de cercetări pentru cultura porumbului și Institutul agronomic din Cluj au prezentat referate privind unele aspecte de microbiologie a solului. Institutul de cercetări horti-viticole și Institutul de cercetări alimentare au prezentat lucrări importante pentru vinificație (selecționarea și folosirea drojdiilor ca și a unor medii adecvate pentru transportul culturilor de drojdie etc.).

Merită să fie scos în relief faptul că în această sesiune științifică s-au afirmat un număr mare de tinere cadre bine pregătite, care au dovedit pricepere și atașament pentru această știință.

Prin diversitatea lucrărilor expuse, s-a scos în evidență și mai mult caracterul complex al microbiologiei agricole, dar totodată și faptul că în acest domeniu nu există încă o coordonare științifică.

Din discuțiile purtate, s-a putut desprinde faptul că rezultatele obținute în sporirea producției prin folosirea îngrășămintelor bacteriene sînt prea puțin popularizate și cunoscute. Pe de altă parte, s-a arătat că o mare parte din cadrele de ingineri și tehnicieni din agricultură nu acordă atenția cuvenită folosirii în marea producție a îngrășămintelor bacteriene.

Socotim că sesiunea comună de microbiologie agricolă și-a îndeplinit pe deplin scopul de a mobiliza majoritatea forțelor din acest domeniu. Merită a fi salutată inițiativa C.E.I.B. de a-i atrage pe toți cercetătorii microbiologi în vederea aplicării în producție a cuceririlor acestei științe atît de cuprinzătoare și cu importanță practică variată.

Ing. I. ZUCKERMAN

Continuă lucrările de îmbunătățiri funciare

In ultimele 2 săptămîni ale anului 1959, pe șantierele de îmbunătățiri funciare din regiunea Timișoara lucrările au continuat cu spor. Cele mai bune rezultate s-au obținut pe șantierele Vivar-Pustiniș, Checea-Jimbolia și Teba-Timșat, unde țăranii muncitori au fost antrenați să folosească fiecare zi bună de lucru. Și pe șantierul Matca-Ier din raionul Arad, în ultima săptămînă s-au realizat la lucrări de îndiguiri un cubaj de 4.781 m.c.

De asemenea, lucrările pe canalele de desecare au continuat în toate raioanele cu astfel de șantiere.

In raioanele Pecica, Lugoj, Lipova și Făget s-au executat în plus unele canale de desecare de interes local, săpîndu-se peste 8.500 m.c. de pămînt.

Despre învățămîntul agrozootehnic de masă

* * *

Aspecte din regiunea Pitești...

Invățămîntul agrozootehnic de masă în regiunea Pitești s-a deschis în jurul datei de 1 decembrie. Sprijinit și îndrumat de organele de partid și de stat, noul an de învățămînt a avut la bază ridicarea continuă a conținutului lecțiilor pentru ca ele să sprijine direct procesul de producție precum și antrenarea unui număr cît mai mare de cursanți.

Pentru anul de învățămînt 1959—1960, în regiunea Pitești au fost planificate 1542 cercuri în unități și cămine culturale, la care s-au înscris 35.591 cursanți precum și un număr de 383 cicluri de conferințe în cadrul căminelor culturale.

Din informările primite la secția agricolă regională și din constatările de la fața locului se poate deduce că în acest an, în regiunea Pitești, învățămîntul agrozootehnic de masă se desfășoară în condiții mai bune ca anul trecut, lecțiile au un conținut mai bogat și mai concret, iar lectorii manifestă o preocupare mai mare atît în ceea ce privește regularitatea ținerii lecțiilor cît mai ales în ridicarea continuă a conținutului acestora. Astfel pînă la 24 decembrie în majoritatea unităților și comunelor s-au ținut în medie 3—5 lecții.

In raionul Găești în cele 112 cercuri la care s-au înscris 3846 cursanți s-au ținut în medie 4 lecții participînd la fiecare lecție circa 80—85 la sută din cei înscriși. In raionul Vedea în cele 110 cercuri cu 3.104 cursanți înscriși s-au ținut pînă la 4 lecții, la care au participat aproape toți cursanții înscriși. In raionul Curtea de Argeș, de asemenea, s-au deschis 80 cercuri la care s-au ținut pînă la 4 lecții. In raionul Pitești numărul cursanților înscriși este aproape dublu față de anul trecut. In unități și cămine funcționează cercuri avînd un caracter direct legat de specificul de producție iar lecțiile au fost judicios alese, cuprinzînd probleme concrete mobilizatoare care să ajute nemijlocit la realizarea planului. In sprijinul lectorilor au fost întocmite tematici orientative pentru specificul fiecărui cerc, din care lectorii împreună cu cursanții au ales temele cele mai necesare lor.

In multe unități și cămine culturale s-au ținut cîte 4—6 lecții. Cîte 5 lecții s-au ținut la cercurile din comuna Ștefănești, Davidești, iar la cercul din satul Pișcani, comuna Dărmănești, 6 lecții. La gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Ștefănești (lector ing. Moconu Stase) s-au ținut 5 lecții cu caracter pomiviticol.

Felul cum se preocupă tovarășii din cadrul secției agricole a raionului Pitești de învățămîntul agrozootehnic de masă nu poate fi decît lăudat. Dacă același interes va exista și pe viitor, sintem siguri că rezultatele vor fi din cele mai bune.

La gospodăria colectivă din Bascov funcționează un cerc agrozootehnic condus de tov. inginer Popescu Elena de la secția agricolă a raionului. Pînă la 25 decembrie la cerc s-au ținut 5 lecții la care au participat în medie 28 cursanți, din cei 30 înscriși. Lecțiile sînt predate cu multă competență și cu simț de răspundere de către lectoră, care sprijină gospodăria și din punct de vedere tehnic, fiind mult apreciate de colectiviști.

In cadrul căminului cultural din comuna Topoloveni funcționează un cerc agro-viticol la care s-au înscris — pe bază de cereri personale — 53 cursanți, majoritatea membri ai celor două întovărășiri din comună. Tematica lecțiilor a avut la bază indicațiile date de secția agricolă a raionului. Impreună cu cursanții au fost fixate 20 lecții cu caracter agricol și viticol, lecții cu teme concrete legate de preocupările și nevoile de producție ale cursanților. O atenție deosebită a fost acordată lucrărilor solului și aplicării îngrășămintelor în condițiile locale de producție, precum și întreținerii culturilor la principalele culturi. Alte lecții speciale vor trata despre cele mai importante probleme legate de cultura sfeclei de zahăr și a cartofului. Dat fiind specificul viticol al cercului și ținînd seama de perspectivele de dezvoltare a viticulturii în raionul Topoloveni, au fost cuprinse în planul de lecții teme privind înființarea și îngrijirea plantațiilor de vii, lucrările solului în vie și lucrările culturale, combaterea bolilor și dăunătorilor etc. Nici unele probleme legate de creșterea animalelor nu au fost omise din planul de învățămînt.

Un sprijin efectiv îl are cercul din partea tov. Giciu Ion președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal. In cadrul cercului funcționează, de asemenea, un colectiv de sprijin format din 5 tovarăși, care se ocupă cu asigurarea sălii de curs, a materialului didactic și intuitiv, cu mobilizarea cursanților și cu popularizarea prin diferite mijloace a celor mai bune rezultate din cerc precum și cu popularizarea cursanților fruntași.

Așa cum și-a început activitatea cercul agro-viticol din comuna Topoloveni sub conducerea tov. prof. Mușat Elena și Popa Gheorghița și sprijinit de cadrele tehnice de la secția agricolă raională poate fi dat ca exemplu.

Evidență bună, rezultate bune

Este deosebit de important ca secțiile agricole să cunoască felul cum se desfășoară activitatea cercurilor agrozootehnice, căci numai astfel pot lua măsuri concrete pentru remedierea lipsurilor existente, pentru buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă. Tovarășul inginer Olteanu Ion, șeful secției Costești, care muncește de cîțiva ani în acest raion și cunoaște bine specificul de muncă al raionului ,a reușit să-și organizeze astfel munca încît în permanență să cunoască felul cum se desfășoară diferite activități în cadrul raionului, acordînd aceeași importanță și învățămîntului agrozootehnic de masă.

Mobilizînd toate cadrele tehnice din raion și cele mai bune cadre didactice, s-a reușit ca în raionul Costești să fie deschise 143 cercuri din cele 154 planificate și să se țină la cele mai multe cercuri 4—5 lecții. Printre acestea sînt, de exemplu, cercurile din comunele Broșteni, Cornățel, Mosăceni, Popești și altele.

Cu toate acestea, unele din cadrele tehnice și didactice nu au înțeles rolul lor de cinste în munca de culturalizare a țărănimii și nu s-au străduit ca să deschidă la timp cercurile la care au fost numiți ca lectori. Astfel în comunele Costești (lector prof. Chiriță Veronica), comuna Miroși (lector învățător Andici Maria) sau comuna Stolnici (lector ing. Popescu Aurelia, de la G.A.S. Stolnici) nici pînă la 24 decembrie nu deschiseseră cursurile, iar multe cercuri pînă la această dată nu ținuseră decît o lecție.

Secția de învățămînt și cultură și secția agricolă trebuie să analizeze atitudinea acestor lectori, care nesocotesc munca importantă ce le-a fost încredințată și să ia măsuri pentru deschiderea neîntîrziată a cercurilor și în aceste comune.

Ing. CUCU V. VICTOR
din M. A.

...și din raionul Oltenița

In satele și comunele raionului Oltenița învățămîntul agrozootehnic a început încă din primele zile ale lunii decembrie. Lectorii cei mai sîrguincioși au ținut, pînă în jurul datei de 17 decembrie, cîte trei lecții respectînd întocmai planul calendaristic. In frunte sînt cercurile agrozootehnice ale gospodăriilor colective din Chiselet, Spanțov, Mitreni.

O inițiativă bună, luată pe plan local, a fost cuprinderea în fiecare cerc de studii a cel puțin zece țărănci muncitoare. In tematica cercurilor, după cum ne-a spus tovarășa ing. Jilăveanu, șefa secției agricole, s-a pus accent pe studierea agrotehnicii culturilor cerealiere și prășitoare (în special plantelor tehnice), pe folosirea îngrășămintelor chimice, încă insuficient cunoscută aici, pe problemele culturii orezului, plantă foarte răspîndită în raion, ca și a îngrijirii animalelor și măririi productivității acestora. Au fost prevăzute, de asemenea, și lecții despre combaterea eroziunii solului, organizarea muncii în gospodăria colectivă etc.

Cu toate acestea planul de învățămînt din acest an putea fi încă simțitor îmbunătățit. Bunăoară, în principalele gospodării colective din raion cum ar fi cele din Valea Roșie, Radovanu, Șoldanu etc., care au un sector zootehnic dezvoltat, se impunea organizarea unor cercuri zootehnice de sine stătătoare. In acest fel ar fi fost mai bine cuprinse problemele acestui sector atît de important, s-ar fi putut intra într-o seamă de detalii, care în cadrul unui cerc mixt agrozootehnic nu pot fi practic expuse și studiate.

Ne gîndim că în lipsa unor ingineri zootehniști aceste cursuri ar fi putut fi foarte bine ținute de medicii veterinari de circumscripție așa cum se procedează și în alte raioane ale regiunii București.

După părerea noastră în organizarea învățămîntului de masă secția agricolă raională a dovedit în acest an lipsă de inițiativă și de perspectivă, s-a mulțumit să repete aproape integral planul de anul trecut: în toate gospodăriile colective au fost prevăzute cercuri agrozootehnice (cu excepția unei colective abia înființate care are prevăzut un cerc viticol). Desigur, cercurile agrozootehnice își au utilitatea și importanța lor, dar ele nu sînt singura formă de învățămînt, iar nevoile cele mai actuale ale producției cer ca în gospodăriile colective mai dezvoltate învățămîntul agricol de masă să fie organizat pe principalele ramuri de activitate, pentru a răspunde nevoilor dezvoltării acestora. Am mai putea da un exemplu: în acest an se așteaptă ca unele gospodării colective din raion să dezvolte legumicultura, mărind în mod corespunzător suprafețele destinate acestui sector. Organizarea unor cercuri legumicole în aceste unități sau a unor cercuri mixte legumicole — avicole, de exemplu, ar fi corespuns într-o mai înaltă măsură acestor nevoi.

Spunînd aceste lucruri, noi nu vrem să facem o critică în sine ci ne gîndim că această situație ar mai putea fi remediată.

O altă problemă care ni se pare că trebuie discutată ține de faptul că pe lîngă căminele culturale au fost prevăzute 14 cicluri de conferințe la care să participe în medie cîte 25 de cursanți (?!). Acolo unde s-au deschis aceste cicluri de conferințe observam o participare de 23—28 cursanți — în comuna Chiselet, dar și 160-180 — la căminul cultural din Chirnogi. Ce denotă oare acest lucru? In primul rînd că în practică, unele indicații ale secției agricole raionale nu au fost suficient de clare. Unii lectori au organizat pe lîngă căminele culturale cercuri agrozootehnice, la care țin deci lecții și nu conferințe. Alții au ales forma cicluri de conferințe cu auditori liberi și ca atare aici întîlnim ... masive ca cea de la Chirnogi. ... de ce se cere mai multă ... și orientare în organizarea ... de învățămînt, în primul ... și evidența secției agricole ... asemenea, trebuie urmărit ... spunderea ca cercurile ce ... seră activitatea pînă la 20 decembrie să recupereze întîrzierile intrînd în rîndul cercurilor fruntașe din raion, iar acolo unde nu s-au prezentat lectorii numiți, aceștia să fie de urgență înlocuiți.

LUCIAN CURSARU

După 10 ani

Era în toamna anului 1949 cînd prima promoție de absolvenți a facultății de agronomie din Timișoara, facultate creată de regimul democrat popular din țara noastră, în 1945, era repartizată în producție. 79 ingineri agronomi au fost trimiși să ajute cu priceperea și pregătirea lor țărănimea muncitoare ca să obțină recolte mai mari la hectar. La plecare ei și-au luat angajamentul să se întîlnească peste 10 ani cu care ocazie să împărtășească fiecare ce a realizat la locul de muncă.

De curînd am fost martorul acestei întîlniri. După ce s-a strigat catalogul, tov. decan Drăcea Iulian, și el absolvent al promoției anului 1949, din Timișoara, a arătat felul cum a luat ființă facultatea, cum s-a dezvoltat devenind Institut cu 3 facultăți: de agricultură, zootehnie și pedologie.

De asemenea, el a arătat cît de mult s-au dezvoltat laboratoarele și ce condiții optime de învățătură au fost asigurate noilor promoții de studenți. Numai un simplu exemplu este grăitor: la catedra de botanică existau 2 microscoape pentru toți cei 120 de studenți cîți eram; acum se lucrează în grupe de 20 și fiecare are microscopul lui și se lucrează numai îmbrăcați în halate albe.

Pînă în prezent, Institutul agronomic din Timișoara, a dat peste 1500 de absolvenți specialiști în agricultură și zootehnie. Pe lîngă alți vorbitori, au mai luat cuvîntul și cei sărbătoriți. Ing. Bîlteanu Gh. candidat în științele agricole, a arătat aportul pe care l-au adus colegii care lucrează ca cercetători în stațiuni experimentale sau în facultăți, ing. Coroiu Ion a arătat contribuția adusă de prima promoție la înființarea și conducerea S.M.T.-urilor din Banat.

Alți vorbitori au scos, de asemenea, în evidență activitatea colegilor care lucrează în gospodării agricole colective, gospodării de stat, sectorul protecției plantelor și altele. Fiecare și-a împărtășit metodele de lucru aplicate, care au dus la rezultate bune, scoțînd în evidență rodnicele legături care s-au creat între profesori și absolvenții care lucrează în producție.

Rezultatele bune obținute cu ocazia acestei emoționante întîlniri au făcut ca la despărțire să se hotărască o nouă întîlnire în anul 1969.

Ing. ȘTEFAN MAZILESCU
corespondent

IN FAȚA CĂMINULUI CULTURAL

I-ați recunoscut desigur pe tinerii din fotografie. Sînt tineri din Oaș în frumoasele lor costume naționale. Ei au fost surprinși de obiectivul aparatului fotografic chiar în fața căminului cultural construit nu cu mult timp în urmă în comuna lor.

ACTIVITATE RODNICĂ

Numeroși tineri și vîrstnici din gospodăria colectivă din comuna Zagăr — raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, au întîmpinat cu însuflețire ziua de 30 Decembrie și Anul Nou. Echipele de teatru romînă și germană au pregătit cîte o piesă într-un act, echipa de dansuri, o suită de jocuri romînești, maghiare și germane, iar fanfara un nou potpuriu de cîntece.

In această frumoasă activitate s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii: Maria Denghel, Martin Arend și Ordos Sara.

Unde-i colțul roșu?

Am auzit cuvinte de laudă la adresa gospodăriei colective „23 August" din comuna Daneș, raionul Sighișoara. Imi amintesc chiar că am citit undeva, și nu de mult, următoarele rînduri: „In comparație cu 1952, cînd a luat ființă gospodăria, anul acesta fondul de bază a ajuns să fie nu o dată, nici de zece ori, ci de cincizeci de ori mai mare. Grajduri mari și moderne, magazii spațioase în care încap zeci de tone de bucate". Aflîndu-mă prin partea locului, mi-am zis că o vizită la o asemenea gospodărie mi-ar fi folositoare. Și nici n-a fost altfel. Numai că... am avut nefericita inspirație ca la sfîrșitul vizitei să trec și pe la colțul ei roșu. Știam că acesta reprezintă pentru orice gospodărie oglinda ei. Imi imaginam chiar, nerăbdătoare, grafice de creșterea producției, dulapuri cu cărți, colectiviști citind, portrete de fruntași, auzeam chiar frînturi de replici din piesele în repetiție a echipei de teatru a colectiviștilor... Aceasta, cu atît mai mult cu cît, venind dinspre gară, directorul căminului cultural tovarășul Nicolae Coleș, m-a rugat să nu-l trec cu vederea, ba chiar m-a invitat insistent:

— Poftiți, poftiți și vedeți. E amenajat, e tot...

Cînd am ajuns la gospodărie, oamenii au ridicat din umeri...

— Unde e mă, colțul roșu?!... au început să se întrebe între ei. Unul m-a dus pe o scară, într-o sală, cu niște bănci în mijloc și o lozincă pe o hîrtie roșie, care se pare că fusese pe perete și căzuse de mult pentru că era plină de praf.

— Aici trebuie să fie?!

Și a început să strîngă în grabă niște hîrtii și să alinieze băncile.

— Aici e! Dar a fost aseară o ședință și... n-am avut timp să punem lozinca.

Brigadierul de cîmp Suciu Sonica susținea însă că sediul colțului roșu este în camera de alături, acolo, unde este depozitat zarzavat. Contabila Marcu Emanoila, susținea din contra, că este acolo unde a fost porumbul. Asistam la o adevărată „descoperire arheologică"...

Bibliotecara comunei, Elisabeta Paal, mi-a explicat că povestea colțului roșu este veche și acesta n-a existat de fapt niciodată. Radioul destinat acestui loc cîntă la urechea contabilului, iar repetițiile pe care le-a făcut cîndva echipa de dansuri a căminului cultural, în vreo sală liberă la sediul colectivei, nu pot fi trecute în registrul de activitate a unui colț roșu imaginar.

Astfel stînd lucrurile, conducerea gospodăriei ar trebui să se gîndească serios și să rezolve de grabă această situație. Colectiviștii din coumuna Daneș sînt oameni destoinici și colțul roșu ar trebui să devină, fără întîrziere, oglinda care să le lumineze strădaniile

ADELA POPESCU

Școală nouă la Vizantea

In comuna Vizantea, raionul Vrancea, regiunea Galați, a fost terminată de curînd construcția unei frumoase școli elementare de 7 ani.

Zilele trecute, școlarii și cadrele didactice au trecut la împodobirea claselor.

După vacanța de iarnă, copiii țăranilor muncitori din comuna Vizantea vor învăța în școala cea nouă.

LA S. M. T. NICULEȘTI-JIANU

La S.M.T. Niculești-Jianu, regiunea Galați, au fost ridicate numeroase construcții necesare mecanizatorilor. In fotografie: clubul unde în aceste zile de iarnă se desfășoară o rodnică activitate culturală și artistică.

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Iși îndeplinesc obligațiile contractuale la porumb

Pentru a contribui pe deplin la realizarea fondului central de produse al statului, colectiviștii și întovărășiții din raionul Giurgiu își îndeplinesc cu cinste obligațiile contractuale. Astfel, pînă la mijlocul lunii decembrie au fost predate pe bază de contract, peste 3.155.500 kg porumb și 973.100 kg. floarea-soarelui. Fruntași pe raion se află producătorii din comunele Slobozia, Găujani, Arsache, Băneasa, Gostinu, Pietrele și Cacaleți care au predat cantitățile de porumb contractate în procent de 82—98 la sută.

Mult rămase în urmă cu livrarea porumbului se află comunele Vlașinu, D. Cantemir, Frătești, Turbatu, Giurgiu-Oraș, Ghizdaru și Oncești.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

A fost depășit planul la achiziționarea mierei de albine

Planul unităților cooperației de consum pe anul 1959 la achiziționarea mierei de albine a fost realizat și depășit cu 46 la sută recepționîndu-se cu 343 de tone de miere mai mult ca în anul 1958.

Cele mai importante cantități de miere de albine au fost achiziționate în regiunile Galați (în medie cîte 10 kg. de miere de la fiecare familie de albine existentă în regiune), Constanța (8,2 kg. de la fiecare familie de albine) și Craiova (6,6 kg. miere).

De pe urma produselor contractate cu statul

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Rast, regiunea Craiova, au predat în acest an statului — potrivit contractelor încheiate cu cooperativa de consum și alte unități contractante, 673 vagoane sfeclă de zahăr, 25 vagoane grîu 34 vagoane de floarea-soarelui, 16 vagoane de porumb boabe, importane cantități de lînă, brînză, numeroși viței și porci etc.

Numai de pe urma produselor contractate cu statul, gospodăria a obținut un venit de peste 4 milioane lei, primind în același timp și o cantitate de 53.840 kg. zahăr, care se va împărți colectiviștilor pentru zilele-muncă prestate.

Printre cooperatorii care au valorificat importante cantități de produse prin cooperativă se numără Ion Malcomete, care a vîndut 900 kg porumb, 5 păsări și 40 de ouă, Neață Mitricună, care a vîndut peste 1.000 kg de grîu și floarea-soarelui. Ciobanu Mihai, Florea Butoi și alții.

CAROL BORA
corespondent

Tractoristul ION CREȚU

Un copil cu obrajii rumeni se opri în fața S.M.T.-ului. Emoționat, citi firma scrisă cu litere mari. Privirea i se fixă undeva, dincolo de poartă, de unde se auzea duduitul puternic al unui tractor. Potrivindu-și cu grijă pălăria pe creștet, se îndreptă cu pași mărunți spre poartă. Un om îl opri, întrebîndu-l ce poftește. Era portarul. Ce să-i răspundă?

— Vreau să vorbesc cu tovarășul director.

Portarul îl privi cu bunătate, apoi îl conduse. In drum spre biroul directorului băiatul se uita cînd în dreapta cînd în stînga, în timp ce în minte îi sunau cuvintele pe care și le mai spusese: „Mult aș vrea să mă fac tractorist".

Toate acestea s-au petrecut cu cîțiva ani în urmă. Băiatul de atunci, Ion Crețu, este azi tractorist la S. M. T. Dorobanțu, raionul Medgidia, regiunea Constanța.

In fiecare primăvară, vară și toamnă, UTOS-ul pe care îl conduce el, umblă neîncetat de cum se ivește geana trandafirie a răsăritului și pînă cînd întunericul nopții se așterne pe cîmpia dobrogeană. Pac, pac, pac! Și acest glas al tractorului umple cîmpia, pierzîndu-se în fund de zare, către care țintesc ochii tractoristului, lacomi de depărtări. Cine n-ar putea pricepe ce se petrece în sufletul acestui tînăr, care și-a îndeplinit cea mai mare dorință? Cine nu poate pricepe dragostea lui față de munca pe care o face, față de tractorul ... care îl conduce? Pri... In primul rînd, fi... care colectivist a... care l-a văzut ... la treabă, fie ... a în zile cu soare arzător, fie în zile posomorîte și friguroase de toamnă.

Rezultatele muncii tractoristului Ion Crețu? In campania de vară, el și-a îndeplinit planul de producție într-un procent de 149 la sută, iar în toamnă a obținut o frumoasă depășire de plan. Prin grija deosebită pe care o are de tractor, el a prelungit viața acestuia. De cînd are U.T.O.S.-ul în primire, a executat cu el 2.500 de hantri fără reparații capitale, dintre care peste 1000 de hantri în acest an, realizînd economii de piese de schimb în valoare de aproape 10.000 lei și de motorină în valoare de peste 8.000 lei.

Băiatul de altădată, care intrase sfios pe poarta S.M.T.-ului Dorobanțu, este azi tractorist fruntaș, stimat și iubit nu numai de tovarășii săi de muncă, ci și de sutele de colectiviști pe care îi ajută să culeagă recolte bogate și să-și făurească o viață tot mai îmbelșugată.

ȘT. CONSTANTIN
corespondent

La gospodăria agricolă de stat Țintești

Pregătirea profesională a muncitorilor în atenția comitetului sindical

Intr-una din zilele trecute, către amiază, tovarășul Moise Marcel, președintele comitetului sindical de la gospodăria agricolă de stat Țintești, regiunea Ploești, a mai trecut o dată pe la sectorul zootehnic. Avea sarcină din partea comitetului sindical să le amintească crescătorilor de animale cum că în seara aceleeași zile, la cercul zootehnic vor fi predate lecții despre tehnica și igiena mulsului și despre furajarea vacilor și a tineretului taurin.

Strînși în jurul președintelui, Constantin Negoiță, Vasile Marin și Constantin Geantă, mulgători de frunte, îl „iscodiră":

— Și la lecția de azi se vor da exemple din gospodăria noastră? l-a întrebat mulgătorul Negoiță.

— Toate lecțiile care se predau la cursurile agrozootehnice, sînt legate de activitatea oamenilor și a gospodăriei noastre, i-a răspuns președintele.

...La ora fixată pentru începerea cursurilor, în sală erau prezenți 28 de muncitori care lucrează permanent în sectorul creșterii animalelor. Despre prima problemă, cea a mulsului, a vorbit tov. Niculae Curcea, zootehnistul gospodăriei, iar despre furajare, tehnicianul veterinar. Ambele lecții au fost presărate cu exemple din activitatea mulgătorilor. Zootehnistul a demonstrat că obținerea unor producții între 3.200—4.200 de litri de lapte de la vacile pe care le îngrijesc mulgătorii fruntași, se datoresc aplicării cu strictețe a tuturor regulilor zootehnice. Totodată el a explicat de ce mulgători ca, de pildă, Elena Negrea, și Stan Dumitru, care nu pun destul suflet și interes la îngrijirea și hrănirea vacilor, obțin producții scăzute. Intre altele, zootehnistul a arătat că aceștia nu hrănesc totdeauna vacile după graficul orar întocmit, nu le dau rațiile de furaje stabilite și nu fac cum se cuvine masajul ugerului înainte de muls. In cadrul lecțiilor, lectorii cercului zootehnic au făcut și demonstrații practice privind mulsul și furajarea. La demonstrație s-a accentuat pe tehnica furajării cu porumb siloz recoltat și tocat în faza de coacere lapte-ceară. Aceasta pentru că gospodăria posedă acest furaj în cantitate de 2300 de tone și-l va folosi în proporție mare.

Cercul zootehnic nu este singurul care se ține cu regularitate și care prezintă mult interes pentru cursanți. Cu sprijinul organizațiilor de bază P.M.R. și U.T.M., comitetul sindical a mai organizat încă două cercuri: unul agricol și altul mecanic. La cel agricol iau parte cu regularitate 12 tovarăși, iar la cel mecanic 16 mecanizatori. Și la aceste cercuri s-au ținut primele lecții. La cel agricol, bunăoară, tov. Gheorghe Boiangiu, inginerul șef al gospodăriei a vorbit cursanților despre îngrijirea semănăturilor în timpul iernii. Ei au înțeles că nici pe timp de iarnă munca în cîmp nu trebuie să înceteze. Semănăturile, a arătat ing. Boiangiu, pentru a ieși viguroase din iarnă trebuie să fie ferite de îngheț, să nu fie lăsată apa să băltească pe ele, să se facă parazăpezi și, dacă culturile o cer, să se dea și îngrășăminte chimice etc. Lecția aceasta a fost însușită temeinic de Grigore Dăneț, Constantin Stan, Ioana Petre și Emilia Bonică, cursanți ai cercului agricol.

★

La începutul lunii decembrie cînd în gospodăria de stat Țintești, s-a pus problema înființării de cercuri pentru învățămîntul profesional pe ramuri de producție, unii mecanizatori, n-au prea fost de acord cu această propunere. „Să le facem cu toții la un loc", spuneau unii. Dar de prea multă intervenție n-a fost nevoie din partea comitetului sindical sau a conducerii. Pînă la urmă toți mecanizatorii, printre care și Emil Poenaru și Constantin Ursu sau Rotaru Ștefan, s-au convins că organizarea cercului mecanic și participarea lor la cursuri îi ajută mult acum la buna reparare a utilajului agricol. De altfel, lecțiile au drept scop o bună cunoaștere a noilor mărci de tractoare și mașini agricole, lucru necesar nu numai pentru o exploatare rațională a lor, dar și pentru o reparare de calitate.

— Participarea cu regularitate la cursurile cercului mecanic, mi-a spus Alexandru Banciu, ne dă posibilitatea nouă, mecanizatorilor, să ne însușim cît mai multe din tainele aplicării normativelor tehnice la îngrijirea și întreținerea mașinilor agricole, și ale folosirii cu pricepere a întregii capacități de lucru a tractoarelor. Insușindu-ne cum se cuvine tot ce se predă la cercuri, a mai adăugat el, sintem siguri că în acest an vom realiza nu 800 de hantri cît am făcut anul trecut cu fiecare tractor, ci mult mai mult, iar prețul de cost al hantrului îl vom reduce la un nivel scăzut celui din 1959, cînd l-am redus cu 23 la sută sub plan.

Mecanizatorul Banciu are dreptate. Pregătirea profesională temeinică este condiția de bază în obținerea de rezultate bune în producție.

★

Munca comitetului sindical de la gospodăria de stat Țintești pentru pregătirea profesională a muncitorilor permanenți nu se rezumă numai la mobilizarea acestora să participe în număr mare la cursuri. Membrii comitetului, ca, de pildă, Elena Negulescu, Pavel Manea și Aurel Covaci, țin o strînsă legătură cu lectorii, se îngrijesc de procurarea materialului bibliografic și al celui didactic etc. Tot în sarcina comitetului cade popularizarea la gazetele de perete a cursanților silitori și criticarea delăsătorilor. O atenție deosebită este acordată modului în care cursanții aplică în practică cele învățate la cursurile de pregătire profesională.

GH. BACIU

DIN EXPERIENŢA UNITĂŢILOR FRUNTAŞE

Sfecla de zahăr — o cultură rentabilă

In toamna aceasta, harnicii colectivişti din comuna Hoghilag, raionul Sighişoara, au izbutit să obţină o recoltă de sfeclă de zahăr cu mult superioară celei din anii trecuţi. Dacă în 1952, de exemplu, producţia medie la ha la sfecla de zahăr a fost de numai 14.435 kg., în anul 1959 au fost obţinute, de pe întreaga suprafaţă cultivată, 31.050 kg. la ha.

La dobîndirea acestui rezultat îmbucurător a contribuit în mare măsură aplicarea retribuirii suplimentare. Stimulaţi de aplicarea acestui sistem, membrii echipelor conduse de Emma Heltner şi Regina Signer, de pildă, au muncit mai bine pămîntul, au executat la timp şi în bune condiţii lucrările de întreţinere, au folosit şi îngrăşăminte chimice în perioada de vegetaţie, realizînd astfel peste 44.500 kg sfeclă de zahăr în medie la ha.

Producţiile sporite obţinute se datoresc pe de altă parte şi faptului că membrii gospodăriei colective din Hoghilag, îndrumaţi de inginerul agronom, Augustin Degan, cultivă sfecla de zahăr în cadrul asolamentului stabilit. Ca plante premergătoare s-a ales grîul. Pe terenul de 24 de ha pe care a fost cultivată sfecla de zahăr anul acesta, au fost executate următoarele lucrări: dezmiriştitul, arătura de toamnă la adîncimea de 30 cm. şi fertilizarea terenului cu îngrăşăminte naturale (cîte 25-40 tone la ha). In primăvară, pe lîngă grăpat, s-au mai executat două lucrări cu cultivatorul.

Insămînţatul s-a făcut în mustul zăpezii, între 20 martie şi 1 aprilie. Ca lucrări de întreţinere au fost executate 3 praşile mecanice, date la intervale scurte de 10-12 zile şi alte 4 praşile manuale, precum şi buchetatul şi răritul plantelor.

In perioada de vegetaţie, au fost aplicate două îngrăşări suplimentare, folosindu-se în acest scop azotat de amoniu şi sare potasică.

De pe lotul experimental, respectiv de pe 6 ha., unde au fost urmărite efectele pe care le are asupra producţiei aplicarea unor doze mai mari de îngrăşăminte naturale şi chimice, producţia medie la ha a ajuns pînă la 42.500 kg sfeclă de zahăr.

Toate aceste lucrări au ajutat gospodăriei colective din Hoghilag să obţină anul acesta, peste producţia planificată, cu 145.200 kg mai multă sfeclă de zahăr. **Veniturile realizate de pe urma acestei culturi s-au ridicat la suma de peste 240.000 lei.**

Experienţa anului trecut a dovedit colectiviştilor din Hoghilag că, în condiţiile de climă şi sol de pe Tîrnava Mare, prin folosirea unor cantităţi mărite de îngrăşăminte naturale şi chimice şi prin respectarea tuturor celorlalte reguli agrotehnice se pot obţine producţii sporite la cultura sfeclei de zahăr. Ei s-au convins totodată că mărirea suprafeţei cultivate cu sfeclă de zahăr şi a producţiei la unitatea de suprafaţă duce la o sporire însemnată a veniturilor gospodăriei.

Incurajaţi de rezultatele obţinute, membrii gospodăriei colective din Hoghilag sînt hotărîţi să obţină în anul acesta o recoltă de sfeclă de zahăr şi mai bogată, contribuind astfel la realizarea sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959.

S. HUDEA
corespondent

Cum au obţinut colectiviştii din comuna Roma 12.740 kg. porumb ştiuleţi la hectar

In toamna anului 1958 colectiviştii din comuna Roma, raionul Botoşani, au hotărît să organizeze loturi demonstrative pentru obţinerea de producţii record.

Pentru cultura porumbului a fost ales un teren în suprafaţă de 1,75 ha. care fusese cultivat cu floarea soarelui. Acest teren este situat pe o pantă uşoară în apropierea grădinii de zarzavat, colectiviştii avînd astfel putinţa să irige cultura. Terenul a fost arat din toamnă la adîncimea de 25 cm, îndată după recoltarea plantei premergătoare.

In primăvară, colectiviştii au aplicat lucrările de pregătire a solului aşa cum i-a îndrumat ing. agronom Movanu Pintilie. Producţia obţinută — 12.740 kg porumb ştiuleţi la ha — este dovada convingătoare a importanţei aplicării cît mai complete a regulilor agrotehnice.

Iată cîteva din lucrările aplicate culturilor de porumb de pe lotul demonstrativ: la 30 martie, colectiviştii au discuit cu polidiscul urmat de o grapă. Apoi cu ajutorul unui marcator au marcat terenul în ambele sensuri, pregătind astfel terenul pentru însămînţarea în cuiburi dispuse în pătrat. Distanţele dintre cuiburi au fost fixate la 70 cm.

S-a folosit hibridul dublu Warwik 277, tratat mai înainte cu îngrăşăminte bacteriene ca: azotobacterin, fosfobacterin şi silicobacterin, cîte o doză din fiecare pentru întreaga cantitate de sămînţă folosită.

Insămînţarea s-a făcut la 14—15 aprilie, cu cîte 3—4 boabe la cuib. Cuiburile au fost făcute cu sapa la o adîncime de circa 12 cm. La fiecare cuib s-au aplicat şi îngrăşăminte. In total au fost folosite 15 tone mraniţă în amestec cu 30 kg sare potasică, 45 kg azotat de amoniu şi 60 kg superfosfat.

Prima praşilă s-a făcut la apariţia primelor 2—3 frunze. O dată cu cea de-a doua praşilă s-a făcut şi răritul, lăsîndu-se doar cîte 1—2 plante la cuib, ceea ce revin 40.800 plante la ha. Copilitul s-a făcut o singură dată.

In afară de lucrările arătate mai sus, în timpul vegetaţiei s-au mai aplicat două udări. Prima udare s-a aplicat în faza înspicării, iar a doua la legat.

Norma de udare a fost de aproximativ 1.600 metri cubi apă la ha. Irigarea s-a făcut prin inundare, apa dirijîndu-se cu sapele. După zvîntare, terenul a fost prăşit.

Invăţînd din experienţa anului trecut, colectiviştii din Roma au hotărît să extindă treptat aplicarea celor mai înaintate metode agrotehnice în cultura mare. Pentru acest an, bunăoară, ei îşi propun să cultive 70 ha cu porumb irigat.

Ing. DANA CIGUSIEVICI

Discutînd planul de producţie

Cine n-a auzit de marile succese obţinute de către gospodăria colectivă din Păuleşti, regiunea Baia Mare? In fotografie: tov. Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste, preşedinta acestei gospodării, discutînd planul de producţie pe anul 1960 cu membrii consiliului de conducere al gospodăriei.

Foto: AGERPRES

Construcţii cu resurse locale

Pînă la sfîrşitul anului 1959, la gospodăria colectivă „8 Mai" din satul Rachelu, raionul Măcin, s-au terminat toate construcţiile planificate. Intre altele, au fost construite 2 grajduri pentru vaci de cîte 100 de capete fiecare, un patul, o magazie de cereale şi un atelier de tîmplărie.

Construcţiile au fost realizate în mare măsură cu resurse locale, obţinîndu-se şi economii în valoare de peste 36.000 lei.

Printre cei care s-au evidenţiat în mod cu totul deosebit la lucrările executate au fost colectiviştii Marin Corbus şi Ghiţă Ivan.

Gospodăriile colective încheie contracte pentru a livra lînă

Gospodăriile colective din comunele Gighera şi Nedeia — raionul Gura Jiului — au obţinut în acest an venituri importante, încheind contracte cu statul pentru diferite produse agricole.

Convinşi de avantajele contractării cu statul, gospodăria din Gighera a încheiat de curînd un contract de vînzare pentru cantitatea de 2.960 de kg. de lînă, primind drept avans suma de [illegible] de lei. De asemenea, gospodăria colectivă din Nedeia a încheiat contract pentru valorificarea unei cantităţi de 1.950 de kg. de lînă.

VOR IRIGA 634 DE HECTARE

Colectiviştii din comuna Gîldău, raionul Feteşti, au hotărît ca în anul 1960 să irige o suprafaţă de 634 ha pe care vor cultiva porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, cartofi şi altele. Din această suprafaţă, 500 de ha vor fi irigate cu apă din canalul magistral Jegălia — Ştefan cel Mare, iar restul de 134 ha ce se găsesc în luncă, cu apă din Borcea.

De pe aceste terenuri colectiviştii şi-au propus să obţină în anul 1960, 5.000 kg porumb, peste 2.000 kg floarea-soarelui, 40.000 kg sfeclă de zahăr, 50.000 kg porumb siloz la hectar etc.

Cîteva vaci şi scroafe nu înseamnă fermă de animale

In aceste zile în toate gospodăriile colective se întocmesc planurile de producţie pe anul 1960. La întocmirea acestora, colectiviştii ţin seama de posibilităţile existente în gospodăria respectivă pentru ca folosindu-le cu chibzuinţă să poată culege în noul an roade cît mai bogate în ceea ce priveşte consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei. Grija cea mare a colectiviştilor este ca pe lîngă asigurarea unor recolte sporite la hectar, să dezvolte tot mai mult ramura creşterii animalelor şi în special a vacilor de lapte.

Privită din punctul de vedere al creşterii animalelor, gospodăria colectivă „Drumul belşugului" din comuna Matca, raionul Tecuci, a făcut prea puţin în anul care s-a încheiat. In afară de turma de oi, care numără 280 de capete, nici o altă fermă de animale nu s-a dezvoltat potrivit posibilităţilor gospodăriei. De pildă, numărul vacilor de lapte este de 2 capete, iar al scroafelor fătătoare tot pe atîta, restul de 5 scroafe fiind reformate din cauza proastei îngrijiri şi hrăniri a acestora.

Cu asemenea număr mic de vaci şi scroafe, gospodăria nu a putut înregistra venituri băneşti şi deci n-a putut da colectiviştilor nici o sumă de bani pentru zilele-muncă efectuate în cursul anului 1959. Iar dacă adăugăm că gospodăria n-a contractat cereale — şi în special porumb — cît putea contracta, se înţelege de ce colectiviştii din Matca n-au primit nici o sumă de bani la ziua-muncă. Nu era oare bine ca harnicul colectivist Vasile Borş, de pildă, să fi primit, pe lîngă cele 7500 kg porumb, 1650 kg grîu etc., şi bani în numerar? Era foarte bine, dar consiliul de conducere al gospodăriei a nesocotit cele două mari izvoare de venituri băneşti: contractarea şi livrarea de produse şi creşterea animalelor avere obştească.

Se mai pune întrebarea: putea gospodăria colectivă din Matca să asigure în anul care a trecut un frumos venit bănesc? Putea, este răspunsul, căci ea a obţinut între 3.200—4.000 kg porumb ştiuleţi la hectar şi posedă 124 hectare teren arabil, pămînt de bună calitate, ceea ce face încărcătura de vaci şi scroafe este ca şi inexistentă.

Colectiviştii din comuna Matca nu trebuie să uite că în dezvoltarea averii obşteşti a gospodăriei colective, a fondului de bază, se află tăria economică a acesteia şi izvorul veniturilor pentru zilele-muncă efectuate. Ei au toate posibilităţile şi tot interesul să traducă în viaţă sarcina de mare importanţă — sarcina sporirii efectivului de animale şi în special al vacilor de lapte. Acum cînd îşi întocmesc planul de producţie pe 1960, ei trebuie să se gîndească la acest lucru cu toată seriozitatea. O dată cu mărirea numărului de vaci de lapte, ei trebuie să prevadă în planul de producţie şi extinderea suprafeţei cultivate cu porumb siloz şi să asigure mărirea producţiei la hectar a acestei culturi, care duce la obţinerea unor producţii mari de carne şi lapte, şi deci la o însemnată creştere a veniturilor gospodăriei colective şi ale fiecărui colectivist.

S. RADU

CIFRE şi FAPTE

● Plata muncii şi după producţia obţinută este una din metodele aplicate în ultimul timp în gospodăriile colective în scopul cointeresării materiale a colectiviştilor. Aceasta duce la efectuarea lucrărilor de calitate şi la timpul optim, deci la obţinerea de producţii mari la unitatea de suprafaţă. Lucrînd după această metodă Nemeş Ion colectivist din gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" din comuna Papiu Ilarian, raionul Luduş, regiunea Cluj, a primit ca retribuţie suplimentară 700 kg porumb şi 216 kg cartofi. Pentru depăşirea producţiei la cultura sfeclei de zahăr Molnar Ion a primit 825 de lei şi 25 kg zahăr, Olteanu Alexandru — 654 lei şi 18 kg zahăr.

● In raionul Cricov, regiunea Ploeşti, există 91 unităţi agricole socialist-cooperatiste care totalizează 13.319 familii, cu 15.496 hectare. Numai în cursul anului 1959 în acest raion au intrat în gospodării colective şi întovărăşiri agricole 1.606 familii cu 3.417 ha.

● De pe suprafaţa de 5 ha orezărie înfiinţată în acest an, gospodăria colectivă „Steagul Roşu" din comuna Focşenei, raionul Buzău, a obţinut cîte 3.724 kg orez la ha.

● La gospodăria colectivă „23 August" din comuna Iernut, raionul Luduş, regiunea Cluj, producţia de cartofi din acest an a fost în medie de 23.380 kg la ha, iar la G.A.C. „Drumul Fericirii" din Băbie, raionul Huedin, regiunea Cluj, producţia a fost de 40.000 kg pe un hectar.

● Gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din comuna Ziduri, raionul R. Sărat, a contribuit la fondul centralizat al statului în acest an cu 26 tone lapte de vacă, 17 tone lapte de oaie, 780 kg lînă, 108 tone floarea-soarelui, 11 vagoane grîu şi 13 vagoane porumb.

● Însămînţînd experimental 12 soiuri şi hibrizi diferiţi de porumb, la gospodăria colectivă „Drapelul Roşu" — Salonta, raionul Salonta, în condiţiile acestui an s-a dovedit a fi mai productivi hibrizii: Dobrogean x Phister care a dat 11.884 kg la ha, întrecînd soiul martor cu 115,97 la sută, Visconsin 641 AA care a dat 11.957 kg la ha întrecînd soiul martor cu 116,68 la sută şi Pioneer 352 care a dat 11.845 kg la ha întrecînd martorul cu 118,45 la sută.

La un leu cheltuit în sectorul avicol — 1,27 lei venit

Mi-a fost dat nu o dată să aud că în gospodăriile agricole de stat sectorul avicol nu poate fi rentabil. Imposibilitatea rentabilizării creşterii păsărilor în Gostat este susţinută şi acum de numeroşi inşi. Purtătorii acestei păreri sînt de regulă zootehnişti. Ei transformă rezultatele slabe pe care le obţin într-un adevăr absolut sau, cel puţin, într-un adevăr care temporar, e general valabil.

Despuiat de zorzoanele tehnice, „argumentul" prin care fiecare îşi susţine părerea arată în realitate aşa: „Dacă eu nu obţin rezultate bune înseamnă că nu se pot obţine".

Iată însă că în 1959, gospodării agricole de stat din diferite regiuni ale ţării au demonstrat practic că sectorul avicol poate constitui, dacă e bine gospodărit, un nesecat izvor de beneficii. De subliniat e faptul că aceste gospodării au obţinut beneficii la creşterea găinilor — specia de păsări socotită cea mai puţin rentabilă în Gostat.

Printre unităţile cu rezultate bune în creşterea găinilor se numără şi gospodăria de stat Şandra, raionul Sînnicolau Mare. Pe scurt, în cifre, rezultatele gospodăriei, se prezintă astfel: peste 150 de ouă pe cap de găină în loc de 138 planificate, 0,44 lei preţul de cost al oului, puici care intră în producţie la cinci luni şi cîntăresc peste 2 kg cînd împlinesc o jumătate de an.

La mia de găini ouătoare, valoarea producţiei globale de ouă, calculată la preţul de livrare, este de 152.000. Valoarea la preţul de cost este de numai 66.880. Iată deci că un leu cheltuit pentru producţia de ouă aduce 1,27 lei venit. La preţul de cost al laptelui, gospodăria agricolă de stat Şandra deţine locul întîi pe Trustul regional Gostat Timişoara. Cu toate acestea la un leu cheltuit pentru producţia de lapte, gospodăria are un venit de numai 60 de bani. Şi nu trebuie uitat că, în general, creşterea vacilor de lapte este o ramură de producţie rentabilă, iar la G.A.S. Şandra foarte rentabilă. Punînd faţă în faţă cele două sectoare de producţie reiese, că, raportat la un leu cheltuit, din creşterea păsărilor se obţine un venit de peste două ori mai mare. Pentru a avea mai complet tabloul eficienţei economice pe care o are creşterea păsărilor trebuie să adăugăm la cele spuse şi următorul fapt: viteza de rotaţie a mijloacelor circulante este mult mai mare în sectorul avicol decît în ramura producţiei vegetale şi în celelalte sectoare zootehnice.

Se pune întrebarea: cum a reuşit gospodăria din Şandra să obţină rezultate deosebit de bune şi beneficii din creşterea găinilor? Inginerul zootehnist răspunde la această întrebare în cîteva cuvinte:

— Spre deosebire de alţii, noi am început munca avînd convingerea că creşterea păsărilor este rentabilă. Convingerea aceasta ne-a determinat să nu considerăm sectorul avicol cenuşăreasa gospodăriei.

Intr-adevăr, acesta-i lucrul cel mai important, dar el nu-i nici pe departe singurul.

In primul rînd gospodăria agricolă de stat Şandra a socotit sectorul avicol, sector interzis pentru accesul altor persoane în afara crescătorilor de păsări. In felul acesta găinile, care-s foarte sensibile, au fost ferite de boli. Mortalitatea păsărilor adulte a fost complet înlăturată, iar a puilor mici redusă sub zece la sută. Păstrarea efectivului, condiţie principală pentru obţinerea de rezultate bune, a constituit aşadar principala preocupare.

Furajarea puilor s-a făcut avîndu-se în vedere atît obţinerea de carne ieftină cît şi creşterea rapidă. Puilor li s-au administrat raţii cu compoziţii variate şi îndeosebi, bine preparate. Astfel, ei au fost hrăniţi cu carne de cal fiartă şi crudă, cu morcovi furajeri raşi, cu orz şi ovăz încolţit, cu drojdie de bere în amestec cu concentrate pisate şi cernute. Puii foarte mici au primit în plus şi gălbenuş de ouă. Aceasta n-a diminuat producţia de ouă-marfă, deoarece, datorită bunei îngrijiri, puicile intrau în producţie — după cum am spus — la vîrsta de cinci luni.

Taberele de vară au constituit un mijloc pentru ţinerea găinilor şi puilor în aer liber şi pentru reducerea preţului de cost al ouălelor. In coteţe mobile, păsările au fost scoase şi ţinute pe lucernă pînă la recoltarea păioaselor cînd au fost trecute pe mirişti. Ele au adunat toate boabele de grîu şi orz scuturate. Se înţelege că ţinerea păsărilor pe lucernă şi mirişti a dus la mari economii de furaje.

Ferind păsările de boli prin izolare, gospodăria a redus consumul de medicamente care scumpesc ouăle şi micşorează calitatea cărnii.

Inginerul zootehnist al gospodăriei afirmă, pe bună dreptate, că felul cum a îngrijit G.A.S. Şandra găinile nu prezintă noutăţi. Cu alte cuvinte, gospodăria n-a folosit metode noi care să nu fie cunoscute de orice tehnician cu oarecare pregătire. Ce-i nou atunci? Interesul deosebit manifestat de gospodărie pentru sectorul avicol, interes pe care eu l-am întîlnit rar. Gospodăria a ales îngrijitori ca tovarăşa Elisabeta Albert la care dragostea pentru păsări se îmbină cu multă pricepere.

— Am produs oul la preţul de cost de 0,44 lei, am livrat pui în vîrstă de 3 pînă la 5 luni, cu o greutate medie de aproape 1,5 kg. Puii crescuţi de noi pentru carne au fost cumpăraţi pentru prăsilă. Trustul zice că am făcut un lucru foarte bun. Ne dă exemplu. Imi place — de ce n-aş spune-o: — lauda Trustului... Numai că vezi în sinea mea nu sînt încă pe de-a întregul mulţumit. Gospodăriile agricole de stat Jebel şi Recaş au produs oul cu 30 de bani.

Nemulţumirea inginerului Akerman Victor nu izvora din invidie.

— Cunosc cele două gospodării. Momentan au aceleaşi posibilităţi ca şi a noastră. Inseamnă că noi nu le-am folosit pe toate. Care să fie posibilităţile pe care nu le-am folosit?

L-am lăsat pe tovarăşul Akerman să caute răspunsul la această întrebare. Dacă o să-l caute împreună cu muncitorii, într-o consfătuire de producţie, răspunsul va fi găsit neîndoielnic mai repede. Şi desigur mai complet.

M. CALIANU

Pentru 3.000 — 3.500 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, pentru sub un leu preţ de cost per litru

G. A. S. Poiana a luat măsuri eficace pentru sporirea producţiei şi reducerea preţului de cost

In 1959 am obţinut 3.300 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Hectolitrul de lapte a fost produs la un preţ de cost de 120 de lei. Deşi planul la producţia de lapte a fost depăşit, preţul de cost în loc să scadă, a crescut faţă de cel planificat, cu 12 lei per hectolitru. Depăşirea preţului de cost planificat este cauzată în primul rînd de furaje pentru care s-a cheltuit cu 20 la sută mai mult decît prevedea planul. Cauza constă în producerea de furaje la un cost ridicat.

Noi am folosit învăţămintele anului trecut şi am luat din timp măsuri de înlăturare a cauzelor care au influenţat creşterea preţului de cost la lapte.

Furajele pentru 1960 sînt asigurate în cantităţi suficiente şi la preţuri de cost mai scăzute decît anul trecut. Totodată am produs o gamă variată de furaje astfel că hrănirea vacilor şi a tineretului taurin va putea fi făcută raţional. Vom întocmi raţii furajere diferenţiate cantitativ şi calitativ în raport cu producţia, vîrsta, greutatea şi starea fiziologică a animalelor. Raportul dintre unităţi nutritive, albumină digestibilă, substanţă uscată, săruri şi apă, va fi cel indicat de literatura ştiinţifică şi de instrucţiunile Departamentului Gostat.

Pentru acest an, am rînduit mult mai bine decît în trecut culturile din conveierul verde. Unele au fost semănate din toamnă, altele se vor semăna în primăvară şi în vară. Cele din vară vor fi cultură dublă. Folosind culturile din conveier, trifoiul verde şi păşunea naturală, gospodăria Poiana va obţine 65 la sută din producţia de lapte pe seama masei verzi. Preţul de cost la laptele obţinut pe seama masei verzi nu va depăşi 50—60 de bani per litru. In lunile de iarnă vom furaja vacile în aşa fel ca să fie menţinută producţia din timpul verii. Litrul de lapte ne va costa în timpul iernii mai mult de un leu. Datorită însă preţului de cost scăzut obţinut în lunile de vară se va ajunge totuşi la un cost de producţie mediu pe an sub un leu per litru.

Pentru a avea condiţii optime de cazare s-au construit adăposturi de vară. Pentru iarnă, afară de grajdurile existente, am mai construit un grajd cu capacitate de 100 de vaci. In acest an vom mai face încă unul în care vor încăpea 150 de capete. In ambele grajduri introducem mica mecanizare la transportul furajelor, bălegarului; vom extinde totodată reţeaua de lumină şi apă. Pentru o sută de vaci care formează lotul de selecţie instalăm adăpători automate. Vacile din lotul de selecţie de la care prevedem o producţie medie de cel puţin 4.000 de litri de lapte, vor fi mulse cu aparate electrice. Mica mecanizare va spori mult productivitatea muncii şi va contribui la reducerea preţului de cost. Productivitatea muncii va creşte şi prin aceea că noi am permanentizat mulgătorii şi continuăm să le ridicăm nivelul cunoştinţelor profesionale.

Deci avem toate condiţiile să obţinem 3.350 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, cu sub un leu preţ de cost per litru.

Ing. V. CONSTANTEA
G.A.S. Poiana, regiunea Cluj

INTOVĂRĂŞIREA ZOOTEHNICĂ din ALUNIŞ

Pe valea Vărbilăului, la nord de reşedinţa raionului Teleajen, se află comuna Aluniş, unde în urmă cu doi ani, 104 familii de ţărani muncitori s-au unit în întovărăşirea zootehnică „Mioriţa" în care au adus 38 hectare teren şi 126 oi. În prezent întovărăşirea posedă 240 hectare şi 524 de oi din care 195 sînt proprietate obştească.

O dată cu creşterea numărului de familii, al hectarelor şi al oilor, a crescut şi fondul de bază. Dacă în anul 1958 acesta era de 57.000 lei, în anul 1959 el a ajuns la 213.590 lei, revenind pentru fiecare ha de teren aproape 890 lei.

Măsurile luate de întovărăşiţi în ce priveşte creşterea în cele mai bune condiţii a oilor în vederea sporirii producţiei de lapte, le-a dat posibilitatea să contracteze cu statul o mare cantitate de brînză. În acest an întovărăşiţii au contractat 2.300 kg dar au predat 3.300 kg. Au contractat, de asemenea, şi cantitatea de 200 kg lînă, iar lor le-a revenit pentru fiecare oaie cîte 11,500 kg brînză, 0,500 kg urdă şi un kilogram lapte de putină.

Toate aceste realizări au fost scoase în evidenţă zilele trecute cu prilejul prezentării dării de seamă pe anul 1959 şi a planului de producţie pentru anul 1960. Numeroşi membri ai întovărăşirii au hotărît ca o parte din oile lor să fie trecute ca proprietate obştească a întovărăşirii. După discuţiile purtate de întovărăşiţii Gheorghe Dumitran, Ioan Tănase, Gheorghe Miu, C.tin Drăghici, Stancu Enescu şi alţii, adunarea generală a mai hotărît, ca în lumina expunerii făcute de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, întovărăşirea zootehnică „Mioriţa" din comuna Aluniş, să cumpere în cursul anului care începe 6 vaci şi 200 oi, şi să construiască un saivan pentru 500 capete ovine, iar producţia pe cap de oaie în anul 1960 să ajungă la 50 litri lapte.

Adunarea generală a mai hotărît primirea în întovărăşire a încă 32 de familii de ţărani muncitori, care au adus suprafaţa de 20 ha teren şi 40 oi. Printre noii membri ai întovărăşirii zootehnice „Mioriţa" se numără Anghela Miu Staicu, Ion C. Dan, Elena P. Negrila, C.tin Iamandi, Ana Duţă Pană, Ilinca C. Grajdan, Maria Şerban şi alţii.

Priceperea şi hărnicia cu care întovărăşiţii din comuna Aluniş au muncit pînă acum, hotărîrile cu privire la munca din anul care începe, sînt garanţii că această întovărăşire zootehnică va obţine noi succese în consolidarea ei economico-organizatorică, asigurînd membrilor venituri din ce în ce mai mari.

VASILE C. ENESCU
corespondent

UN ÎNGRIJITOR FRUNTAŞ

Tudor Ghiţă este unul din îngrijitorii fruntaşi de la ferma de taurine a gospodăriei colective din Palazu Mare, regiunea Constanţa. Printr-o bună îngrijire şi furajare a vacilor, el a reuşit să obţină o producţie medie de peste 2750 litri de lapte pe cap de vacă.

A crescut numărul gospodăriilor de stat şi suprafaţa de teren ce o deţin

In ultimele luni a continuat acţiunea de organizare a teritoriului gospodăriilor agricole de stat din întreaga ţară, în vederea asigurării condiţiilor necesare dezvoltării lor ca unităţi economice tot mai puternice. Astfel, prin dezarondarea gospodăriilor de stat cu întindere mare, greu de administrat, reorganizarea unor secţii îndepărtate de unitatea centrală, comasarea terenurilor dispersate, preluarea de noi suprafeţe de terenuri din rezervele de stat şi a altor asemenea măsuri, numărul gospodăriilor agricole de stat a crescut la 522 unităţi, faţă de 487 existente la începutul anului 1959.

In acelaşi timp, suprafaţa totală a gospodăriilor agricole de stat a crescut cu 266.000 ha. O mare parte din această suprafaţă provine din deţelenirea unor păşuni, fîneţe şi păduri neproductive, preluate anul acetsa din rezervele de stat şi ale sfaturilor populare.

In prezent, gospodăriile agricole de stat deţin o suprafaţă totală de 1.730.000 ha de teren, din care 1.250.000 ha arabil.

In continuare sînt prevăzute noi lucrări de deţeleniri de terenuri neproductive şi preluări din rezervele de stat. Continuă de asemenea acţiunea de comasare a terenurilor dispersate deţinute de gospodăriile agricole de stat.

(Agerpres)

SUCCESE DE SEAMĂ

In anul 1959, muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii din gospodăria de stat Graşi, raionul Tg. Neamţ, regiunea Bacău, au obţinut succese de seamă. Intre altele, aci s-au dobîndit 2.800 kg grîu la hectar, producţia de lapte pe cap de vacă furajată a trecut de 3.150 de litri etc.

Totodată, gospodăria a realizat economii în valoare de peste 330.000 lei.

Vor cultiva 350 hectare cu porumb siloz

In anul 1959, la gospodăria agricolă de stat Carei, regiunea Baia Mare, au fost cultivate 50 de ha cu porumb siloz. Aplicîndu-se cu grijă complexul de măsuri agrotehnice, deşi recoltarea s-a făcut într-un ritm încetinit — ceea ce a avut urmări negative asupra calităţii şi cantităţii de masă verde la hectar, — aci s-a obţinut o producţie medie de 34.000 kg la hectar, iar pe unele parcele chiar 60.000 kg.

Fiecăreia din cele 150 de vaci ale gospodăriei i s-au asigurat cîte 7 tone porumb însilozat. Datorită folosirii porumbului însilozat în hrana animalelor, producţia de lapte obţinută a fost de 2.970 litri pe cap de vacă furajată, de la unele obţinîndu-se chiar 4.500 de litri. Preţul de cost la lapte a fost redus cu 0,18 lei per litru.

Pentru anul 1960, gospodăria a hotărît să cultive 350 ha cu porumb siloz care va fi folosit pe scară mult mai largă în hrana animalelor.

Toate forțele pentru întărirea păcii

Se poate spune, pe drept cuvînt, că anul 1960 a început bine. Faptele și evenimentele petrecute, mesajele și declarațiile conducătorilor marilor puteri, de care depinde în cea mai mare măsură pacea în lume, ne îndreptățesc să spunem că omenirea întreagă pășește pe drumul cel bun, drumul asigurării păcii și înțelegerii între țări.

„Președintele Eisenhower salută realizarea înțelegerii cu privire la data conferinței la nivel înalt", a anunțat în ajunul Anului Nou, corespondentul din Augusta (S.U.A.) al agenției americane de presă „Associated Press".

Salutînd aceste declarații ale președintelui Eisenhower, opinia publică mondială critică în același timp, suspendarea, de către Statele Unite, a moratoriului asupra experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, suspendare care poate duce la reluarea de către S.U.A. a exploziilor atomice, cînd vor crede de cuviință.

Un alt corespondent din Londra al aceleeași agenții a anunțat, la rîndul său, că „Purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii a salutat acceptarea propunerii occidentale de către Uniunea Sovietică".

In mesajul său de Anul Nou, președintele De Gaulle a declarat că „In anul 1960, Franța intenționează să contribuie la destinderea încordării internaționale între Est și Vest". Tot cu prilejul Anului Nou, primul ministru al Angliei, Macmillan, a declarat printre altele: „In anul 1959 s-a constatat o considerabilă destindere a încordării internaționale. Acesta este un fenomen pe care noi trebuie să-l consolidăm cu răbdare și meticulozitate. Ne rugăm ca anul 1960 să contribuie la mersul nostru înainte pe calea ce duce spre pace, deoarece întreaga lume are nevoie ca uriașele resurse alocate în prezent pentru înarmare, să fie folosite în mod constructiv".

Cu toate că în declarațiile sale făcute cu prilejul Anului Nou a căutat să justifice rezerva cercurilor conducătoare ale statelor din occident față de posibilitățile existente în domeniul destinderii încordării internaționale, Christian Herter, secretarul de stat al Statelor Unite a spus că S.U.A. și aliații lor vor „studia împreună cu Uniunea Sovietică posibilitățile încheierii unor acorduri politice".

In răspunsul său adresat scrisorilor trimise de către reprezentanții opiniei publice din Japonia, Nikita Sergheevici Hrușciov a declarat că guvernul sovietic va face tot ce depinde de el pentru ca conferința la nivel înalt să fie încununată de succes. Iar în cuvîntarea rostită la tradiționala recepție de la Kremlin, șeful guvernului sovietic a arătat că anul care a trecut „a demonstrat în mod grăitor posibilitățile pentru micșorarea încordării internaționale și pentru întărirea păcii". El și-a exprimat, totodată, convingerea că anul 1960 va fi un „an și mai bun". Vorbind apoi despre programul de dezarmare generală și totală prezentat de U.R.S.S. la Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, Nikita Sergheevici Hrușciov a spus printre altele: „Dacă propunerile noastre vor fi acceptate, sîntem gata în orice moment să desființăm armata noastră și toți militarii noștri vor saluta această hotărîre. Dar dacă adepții „războiului rece" ne vor atrage în labirintele unor dispute nesfîrșite, trebuie noi oare să mergem pe calea lor, pe calea spre care ei vor să ne împingă? Nu ar fi mai bine — a remarcat N. S. Hrușciov — să ne gîndim noi înșine și să reducem în mod unilateral forțele noastre armate, dar să amplasăm rachete pentru apărarea frontierelor noastre?".

Cuvintele rostite de Nikita Sergheevici Hrușciov au fost primite cu satisfacție în toate țările lumii. Declarațiile lui constituie rezultatul politicii consecvente de pace a U.R.S.S.

Pentru binele și progresul omenirii, pentru a preveni suferințele și dezastrele pe care le-ar putea pricinui un nou război pe pămînt, guvernul sovietic va depune toate eforturile, va face tot ce va depinde de el.

Alături de U.R.S.S. și de toate țările socialiste, de partizanii păcii din întreaga lume, poporul romîn va lupta cu hotărîre în vederea înlăturării primejdiei unui nou război.

Așa cum a arătat tovarășul Ion Gheorghe Maurer președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, în cuvîntarea rostită cu prilejul Anului Nou, oamenii muncii din R.P.R. nădăjduiesc că prin eforturile tuturor forțelor iubitoare de pace, procesul destinderii încordării internaționale va continua, problemele internaționale litigioase vor căpăta o rezolvare pașnică, năzuințele de pace ale omenirii vor fi îndeplinite.

R. P. D. COREEANĂ

Intr-un raion de munte

Dincolo de vîrfurile înalte ale munților, spre sud, la douăzeci de kilometri de marea cîmpie Tesan, în apropiere de trecătoarea Namcian se află satul Iandi.

Nu departe de sat, se află centrala electrică, de unde pornesc firele care luminează cătunul Iandi și altele din împrejurimi.

Am pornit din Iandi spre centrala electrică.

Am intrat în clădirea proaspăt văruită a centralei. M-a întîmpinat directorul, Toi Man Ho, pe care îl cunoșteam. Zîmbindu-mi binevoitor ca de obicei el mi-a spus:

— A, tovarășul corespondent, ați venit din nou pe la noi. Ne vizitați destul de des.

— Des? A trecut un an de cînd am trecut pe aici ultima oară.

— Oare să fi trecut atît? Dar cum vă place la noi de data aceasta?

— Da, v-ați transformat într-un an atît de mult că aproape nu vă mai recunosc.

Vorbeam strigînd cît ne ținea gura, pentru că altfel nu ne puteam auzi unul pe celălalt, din cauza zgomotului generatorului. Radiind de bucurie, directorul centralei m-a luat de braț și m-a condus afară. Ne-am așezat pe o bancă, la umbră și am continuat să discutăm. Directorul mi-a povestit:

— In luna octombrie a anului trecut am început să construim centrala electrică.

Membrii cooperativei, folosind mașinile trimise de muncitori și adunînd cablurile și piesele aruncate în timpul războiului, au început construcția. 93 de oameni, în timp de numai 3 zile, au construit această centrală electrică.

— Lumină electrică! au răsunat pline de bucurie, vocile oamenilor.

In toate casele au început să ardă becuri electrice. Și în casa lui Vol Son și în cea a bătrînului Toi Sun Bin.

De la difuzorul instalat în fața colțului roșu al clubului a început să răsune muzică veselă. Bătrîna Kim, care văzuse lumină electrică doar o singură dată, în orașul Saridon, începu să joace de bucurie. Urmîndu-i pilda începu să joace tineretul. Chiar și eu, care știam că iluminatul electric în sat trebuie să fie un lucru obișnuit, eram foarte emoționat, spuse Toi Man Ho. Bucuria mea și a tuturor țăranilor e legată de numele partidului drag. Am putut obține asemenea succese în economia națională, numai datorită Partidului Muncii din Coreea care a avut întotdeauna o grijă nețărmurită față de popor și mai ales de țăranii muncitori.

Toi Man Ho tăcu. Se îmbujorase de emoție. De fiecare dată cînd povestea cum a fost construită hidrocentrala lor, el retrăia acele momente solemne cînd în satul lor au început să clipească pentru prima dată luminile becurilor electrice și era emoționat ca și atunci.

Luîndu-mi rămas bun de la Toi Man Ho, m-am îndreptat spre moara de decorticat orez. Acolo lucrau mai multe femei. Turnînd orezul decorticat în saci, ele vorbeau pline de voie bună. Le-am dat binețe și le-am urat mai bun lucru.

— Mulțumim, tovarășe corespondent, mi-a răspuns una dintre ele, o femeie vioaie și bună de gură. De altfel, nu vedeți ce bun e lucrul? Nu vedeți că în locul nostru lucrează mașinile? Abia pridideşti să potrivești sacii la umplut. Apeși pe buton și mașina îți cojește singură orezul. Intocmai ca-n basme.

Femeile izbucniseră într-un rîs vesel.

Cea care vorbise avea dreptate. Acuma și la țară, în locul oamenilor lucrează mașinile. Pe arii, funcționează treierătoare electrice. Datorită lor se economisesc zeci de mii de zile-muncă și se ușurează munca țăranilor.

Oamenii care lucrau la treierat își povesteau și ei succesele.

— Dar știe oare tineretul că înainte vreme satul nostru era un cătun înapoiat? Pe timpul stăpînirii japonezilor, țăranii din satul nostru lucrau din zori și pînă-n noapte și nu mîncau niciodată pe săturate. Adesea, nu aveau nici măcar terci de porumb. Inainte de eliberarea patriei noastre de sub călcîiul cotropitorilor, oamenii nici măcar nu îndrăzneau să viseze că vor putea avea lumină electrică în casele lor, a spus unul din ei.

Planul de electrificare a satelor elaborat de partid a fost înfăptuit aici în acest cătun de munte, prin construirea noii centrale electrice. In momentul de față țăranii din Iandi și din împrejurimi continuă lucrările cu scopul de a mări capacitatea centralei electrice de trei ori.

Părăsind satul ale cărui cîmpii sînt irigate cu apă adusă cu ajutorul pompelor electrice, mă gîndeam la ziua cînd toate lucrările de cîmp vor fi în întregime electrificate. Și ziua aceasta este foarte aproape.

LI VON MU

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

COLECTIVISTĂ ȘI SPORTIVĂ FRUNTAȘĂ

Tînăra Magda Bordoș se numără printre colectivistele fruntașe din gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din comuna Borș, raionul Oradea. Ea este apreciată pentru hărnicia în muncă ca și pentru frumoasa activitate pe care o desfășoară în cadrul asociației sportive „Stăruința" din această comună. De altfel, Magda Bordoș este căpitana echipei de volei a colectivistelor din Borș, formație care este cotată printre cele mai bune din raionul Oradea.

Echipa feminină de volei din Borș s-a clasat pe primul loc la etapele: raională, regională și interregională a Spartachiadei tineretului, ediția 1959. De asemenea, la „Cupa Agriculturii" după ce a cîștigat pe rînd, titlul de campioană raională și regională, la turneul final a reușit să ocupe locul 2 la egalitatea de puncte (9) cu echipa „Voința" din regiunea Stalin, clasată pe primul loc.

La frumoasele rezultate obținute de echipa feminină de volei „Stăruința" o contribuție de seamă a adus și Magda Bordoș, brigadieră la grădina legumicolă a G.A.C. „Gh. Doja". Am avut prilejul s-o vedem jucînd la cele două competiții amintite mai sus, și am admirat la ea dîrzenia și perseverența cu care luptă pentru fiecare minge.

Intr-o scurtă convorbire avută cu colectivista și sportiva Magda Bordoș, aceasta ne-a spus:

„Atît eu cît și colegele mele de muncă și de sport practicăm voleiul de vreo doi ani. Insă, se poate remarca că nu avem încă o experiență prea mare și nu posedăm toate elementele tehnice ale acestui joc. Dar, ne vom strădui să le învățăm. De fapt, prima mea pasiune pe linie sportivă a fost atletismul, unde am obținut rezultate mulțumitoare. La Spartachiada Fetelor, competiție organizată în 1958, de U.C.F.S., regiunea Oradea, am ocupat primul loc pe regiune, la proba de 500 metri".

Apoi tînăra Magda Bordoș, ne-a vorbit despre activitatea sportivă și culturală a tinerilor din comuna Borș.

„Trebuie să știți că tinerele și tinerii din comuna noastră mai practică cu multă pasiune handbalul, fotbalul, tenisul de masă, schiul, șahul și oina. Echipa feminină de handbal a ocupat primul loc la etapa raională a Spartachiadei Tineretului, iar băieții s-au clasat pe locul 2. La întrecerile de atletism, au ocupat locuri fruntașe Ladislau Papp, Ludovic David, Gh. Justin și alții.

Tinerii din comuna noastră îndrăgesc foarte mult și activitatea culturală. Ei participă în număr mare la manifestările artistice ce se organizează la căminul cultural. Chiar și eu fac parte din cor. De altfel, noi sîntem prezenți la toate acțiunile întreprinse de organizația U.T.M. și organele locale.

In anul 1957, am avut cinstea de a participa la Festivalul Mondial al Tineretului care s-a desfășurat la Moscova, unde am putut vedea multe lucruri frumoase. Aici am cunoscut tineri din toate colțurile lumii, tineri care luptă pentru viață și pace. Cînd m-am întors acasă, le-am povestit colectivistelor și colectiviștilor din comuna noastră despre cele văzute în marea țară a constructorilor comunismului. Le-am povestit despre viața și activitatea culturală și sportivă ce pulsează din plin în Capitala Uniunii Sovietice.

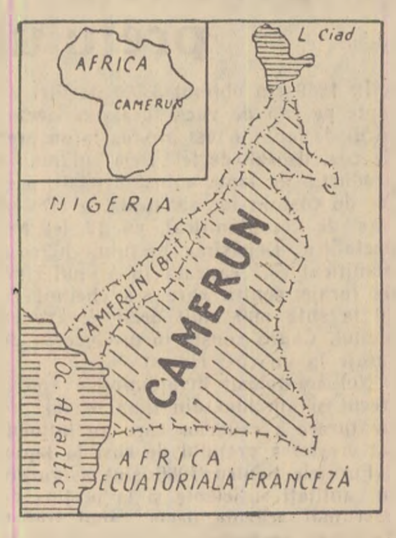
Cele spuse de mine au constituit un imbold în munca și activitatea sportivă a tinerilor din comuna noastră. Pentru viitor ne propunem să obținem recolte tot mai bogate și pe linie sportivă, să repurtăm noi succese. Dorim ca la viitoarea ediție a „Cupei Agriculturii" să obținem rezultate mai bune și dacă se va putea să cucerim chiar titlul de campioane la volei".

Un nou stat independent în Africa: CAMERUN

Incepînd din prima zi a acestui an, în Africa a apărut un nou stat independent: Camerunul. Pentru ca fosta colonie să-și dobîndească dreptul la independență, au fost necesare dezbateri îndelungate în cadrul Consiliului de tutelă al Organizației Națiunilor Unite, în Adunarea generală și, mai ales, o atitudine dîrză și unanimă a poporului camerunez, care a cerut să aibă dreptul să-și hotărască singur destinele.

Camerunul se află situat între Nigeria, Congo belgian și lacul Ciad. Țara este foarte bogată în fier, magneziu, uraniu, zinc, aur, diamante, bauxită și cărbune. In păduri cresc esențe de lemn prețioase, clima și extraordinara bogăție în ape au creat condiții extrem de favorabile culturii arborilor de cauciuc, cacao, cafea, palmierilor, bananierilor și bumbacului.

In iunie 1884 Germania imperială, dornică de un imperiu colonial, a încheiat cu șefii cîtorva triburi dinspre ocean un „acord" pentru „protejarea" acestor triburi. In 1914 expirînd acordul înrobitor, Camerunul devine țară independentă. Dar Anglia și Franța nu pot pierde o mare ocazie de a-și rotunji imperiul colonial. Ele socotesc Camerunul una din „posesiunile germane" și, ca atare, îl ocupă, apoi îl împart între ele. Franța a obținut o suprafață de 432.000 km.p., iar Anglia aproximativ 88.000 km.p. în partea ce se învecinează cu Nigeria. Liga Națiunilor aprobînd acest act tipic colonialist a acordat guvernelor englez și francez mandate care le dădeau dreptul să guverneze Camerunul. După cel de-al doilea război mondial, cele două mandate au fost exercitate în continuare, deși ele

au fost trecute în competența Consiliului de tutelă al O.N.U., puterile tutelare Anglia și Franța fiind obligate „să pregătească" Camerunul în vederea independenței.

In ultimul deceniu, în Camerunul francez s-a dezvoltat o puternică mișcare de rezistență care a cuprins majoritatea populației. La 12 aprilie 1948 a fost creată Uniunea Populațiilor din Camerun al cărui program cuprindea două revendicări fundamentale: independența și reunificarea țării. „Tutorii" francezi, neliniștiți de creșterea rapidă a acestui partid în rîndul maselor, l-au interzis împreună cu alte organizații democratice, instaurînd asupra țării un val de cruntă teroare. Detașamente de pedepsire au masacrat sute de camerunezi, iar alte cîteva mii au fost aruncați în închisori. Conducătorii mișcării au fost deportați sau siliți să ia calea emigrației. Atît Franța, cît și Anglia au căutat să facă cît mai îndepărtată data obținerii independenței Camerunului.

In 1956, în țară a luat ființă organizația frontului unic anticolonial — „Uniunea națională a Camerunului" — în care au intrat reprezentanții sindicatelor, precum și ai partidelor și ai organizațiilor interzise. Ca urmare a reorganizării forțelor patriotice și democratice, alegerile din 23 decembrie 1956 pentru adunarea legislativă au fost boicotate de popor. Aproape jumătate din alegători nu s-au prezentat la vot, iar în unele regiuni au votat numai 15 la sută din totalul alegătorilor. In aceste condiții s-au desfășurat primele alegeri în Camerunul francez. Ca urmare, 6 mandate pentru Cameră au rămas libere; în schimb, au fost aleși ca „reprezentanți" ai camerunezilor 6 francezi și un sudanez. Camera aleasă în aceste împrejurări a devenit acum, odată cu dobîndirea independenței țării Adunare națională și urmează să dea noului stat o constituție.

In ceea ce privește soarta Camerunului de Nord, Marea Britanie susține că „interesele Camerunului sînt mai bine apărate pe calea integrării cu Nigeria". Deci, populația din acest teritoriu trebuie să accepte „de bună voie" alipirea la Nigeria engleză, care urmează să devină la 1 octombrie 1960 independentă și, totodată, membră a Commonwealthului englez. Regiunea de Sud a Camerunului englez va fi consultată printr-un referendum de-abia în acest an.

Iată de ce pentru poporul camerunez de 4,5 milioane de suflete, care a dobîndit în aceste zile parțial independența, dornic să realizeze reunificarea și democratizarea țării, să-și ridice nivelul de trai considerabil de scăzut, rămîn încă destule dificultăți de învins.

C. LUCIAN

DIN U. R. S. S.

Dezvoltarea agriculturii R.S.S. Uzbece pe baze științifice

Specialiștii R.S.S. Uzbece elaborează planul de organizare a agriculturii pe baze științifice în această republică din Asia Centrală.

Au fost întocmite măsurile agronomice, zootehnice și organizatorice care să contribuie la ridicarea productivității agriculturii pe întreaga republică.

Au fost elaborați deja indicii de perspectivă a nivelului producției globale și a producției marfă la 100 ha pămînt arabil, asolamentelor raționale, căile îmbunătățirii continue a economiei irigațiilor și creării unei baze furajere trainice pentru creșterea animalelor și sericicultură pentru cele cinci regiuni agricole principale.

Teritoriul Uzbekistanului a fost divizat în trei zone naturale economice: de pustiu-pășune unde se cresc oi de rasă Karakul ca ramură principală a agriculturii, agricultura irigată în bazinele rîurilor și agricultură neirigată (cerealieră și zootehnică și în perspectivă de grădinărit).

Cea mai însemnată prin greutate specifică și din punct de vedere al economiei naționale este zona agriculturii irigate, unde este concentrată 90 la sută din populația Uzbekistanului.

In urma aplicării proiectelor elaborate, se va schimba în mod substanțial repartizarea culturii principale — a bumbacului. In împrejurimile orașelor și pe pămînturile de pe care țăranii obțin recolte scăzute de bumbac, se prevede să se organizeze mari gospodării pomicole, viticole și legumicole. Pentru lărgirea culturilor de bumbac se repartizează mari masive ale pămînturilor valorificate.

De asemenea este prevăzută și crearea unor regiuni specializate pentru cultivarea tutunului, și orezului.

Asanarea unei suprafețe de 1.000.000 ha mlaștină

In Bielorusia, unde în acest an au fost asanate 80.000 ha de pămînturi mlăștinoase, au fost create alte 50 de stații și detașamente de ameliorare. Aceasta a permis să se sporească aproximativ de două ori volumul lucrărilor în comparație cu anul trecut.

In anii 1959—1965, în Bielorusia s-a planificat asanarea unei suprafețe de peste 1.000.000 ha de pămînturi mlăștinoase. Aceasta va permite mărirea recoltelor anuale de cereale cu aproximativ 4 milioane de tone, a recoltelor de cartofi cu 6 milioane de tone, a celor de sfeclă de zahăr — cu 2,5 milioane tone.

R. P. Polonă

DIRECTOAREA G.A.S.-ului

Cînd Olga Hafnerowa s-a înapoiat acum 10 ani de la cursurile de directori și a preluat conducerea gospodăriei agricole de stat Bayonow din raionul Rociborz, muncitorii dădeau din cap cu neîncredere. „Femeie conducător! N-o să iasă nimic din asta, o să vedeți". Intr-adevăr, oamenii au văzut, însă cu totul altceva decît s-au așteptat. In numai doi ani, Hafnerowa a arătat din plin ce e în stare să facă.

Astăzi gospodăria Bayonow este în plină înflorire. La cereale producția medie e de 3.000 kg la ha, la sfecla de zahăr de 30.000 kg la ha, la cartofi în jur de 16.000 kg., la ha. Producția de lapte a ajuns la 3.425 litri în medie pe cap de vacă. Cu 2 ani în urmă gospodăria Bayonow a avut 225.000 zloți pierderi, iar anul trecut a realizat un venit de 250.000 zloți.

Dar nu numai producția e în atenția directoarei, ci și ridicarea nivelului cultural al muncitorilor. In acest scop ea a depus multă stăruință pentru ridicarea unui lăcaș cultural înzestrat cu televizor și bibliotecă și prevăzut cu încălzire centrală. La activitatea culturală iau parte nu numai muncitorii gospodăriei de stat, ci și țăranii din sat. Tinerii din sat împreună cu cei din gospodărie au format un cor, cu un bogat repertoriu.

Cu sprijinul directoarei, muncitorii din gospodăria de stat au făcut numeroase excursii la Kracow, Wielieczce, Ojcowie și în alte părți. Din fondul cultural al anului curent vor fi terminate trei case de locuit, cu canalizare și bae. Iar în anul 1960 în Bayonow va fi o spălătorie și călcătorie electrică.

Se vede așadar în munca Olgăi Hafnerowa nu numai pricepere de conducător, dar și ochi de femeie bună gospodină. Grija pentru producția agricolă și grija pentru bunul trai material și cultural al celor care muncesc în gospodărie, sînt la Hafnerowa de nedespărțit.

Puține femei din R. P. Polonă muncesc în postul de director de gospodărie agricolă de stat. Dar ceea ce pot ele realiza s-a văzut la Bayonow.

Bilanț și perspective în activitatea de îmbunătățiri funciare

(Urmare din pag. 1-a)

cca. 150.000 de ha, prin lucrări de îndiguiri, desecări și bazine de acumulare, din care 30.000 ha pentru sectorul de stat și 120.000 ha în sectorul cooperatist și individual. Lucrările de îndiguiri și desecări vor fi executate în primul rînd pe suprafețele atacate în 1959, pentru definitivarea lor și numai în măsura terminării lucrărilor începute anterior vor fi atacate altele noi. De asemenea, se vor face amenajări noi pentru irigații pe o suprafață de cca. 65.000, din care cca. 25.000 ha în sectorul de stat și cca. 40.000 ha în sectorul cooperatist și individual.

In 1960, metoda principală de irigare a suprafețelor noi amenajate în sectorul de stat va fi aspersiunea (cca. 80 la sută), iar în sectorul cooperatist și individual irigarea de suprafață (prin brazde cca. 90 la sută) și numai 10 la sută prin aspersiune.

In ceea ce privește dezvoltarea irigațiilor este necesar ca sfaturile populare regionale să cunoască bine de la începutul anului ceea ce au de făcut și să ia măsuri tehnico-organizatorice corespunzătoare, pentru realizarea în întregime a planului. Trebuie dusă o muncă susținută de lămurire în rîndul colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodării individuale pentru a-i convinge să-și amenajeze suprafețe irigate cît mai mari și să participe cu toate forțele la realizarea celorlalte lucrări de îmbunătățiri funciare.

In expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara din 3—5 decembrie 1959, se arată, printre altele, că în 1960, în agricultură se vor investi în total 4,4 miliarde lei, ceea ce reprezintă o creștere de peste 25 la sută față de anul trecut. Din aceste fonduri o parte va fi destinată lucrărilor de îmbunătățiri funciare și în primul rînd amenajării unor importante suprafețe pentru irigare. In scopul dezvoltării lucrărilor de îmbunătățiri funciare, gospodăriile colective trebuie îndrumate de organele de partid și de stat să folosească la aceste lucrări, pe lîngă ajutorul tehnic și financiar dat de stat și mijloace materiale și bănești din fonduri și resurse proprii.

In anul acesta regiunile Baia Mare, Cluj, Constanța, Galați și Timișoara au de realizat volumele cele mai mari la lucrările de îndiguiri și desecări. De aceea ele trebuie să organizeze astfel munca încît atacarea lucrărilor să se facă încă de la începutul anului, pentru a nu se pierde perioada favorabilă de lucru din primăvară.

La irigații, sarcini mari revin regiunilor: Constanța (13.000 ha), Galați (10.000 ha), București (9.000 ha), Craiova (7.000 ha) și Timișoara (4.500 ha).

Din suprafețele planificate a fi amenajate pentru irigații în 1960, pe cca. 30.000 ha, lucrările au fost începute încă din toamna anului 1959, ele aflîndu-se într-un stadiu avansat. Deosebit de aceasta, Direcția generală de îmbunătățiri funciare și construcții agricole din Ministerul Agriculturii, s-a preocupat de asigurarea documentațiilor necesare lucrărilor din planul pe 1960, precum și de asigurarea tuturor utilajelor necesare de pompare, aspersiune și de realizarea racordurilor electrice.

In ducerea la îndeplinire a sarcinilor de plan pe 1960, privitoare la îmbunătățirile funciare, un sprijin prețios pot și trebuie să-l dea comitetele executive ale sfaturilor populare regionale. Ele sînt datoare să defalce sarcinile de plan pe raioane și comune și cu sprijinul colectivelor raionale și comunale de îmbunătățiri funciare să întocmească programele de mobilizare a forțelor de lucru. Aceste sarcini trebuie să fie prelucrate încă de la începutul anului cu cei care urmează să le execute. La rîndul lor, Oficiile regionale de îmbunătățiri funciare trebuie să dea un sprijin substanțial acestor colective în întocmirea judicioasă a programelor pe fiecare lucrare în parte.

De asemenea Oficiile regionale de îmbunătățiri funciare și conducerile gospodăriilor agricole de stat sînt datoare să ia măsuri ca toate amenajările noi pentru irigații, precum și lucrările de reamenajări, care urmează să fie date în folosință în 1960, să fie terminate pînă la 1 mai 1960. Pe lîngă aceasta, este necesar să se pună în funcțiune toate instalațiile de pompare și de aspersiune pînă la finele lunii aprilie, făcîndu-se și probele de funcționare necesare.

Pe de altă parte este necesar ca Trusturile regionale gostat, gospodăriile agricole de stat, secțiile agricole regionale și gospodăriile colective să-și întocmească încă din cursul lunii ianuarie 1960, planuri de exploatare a suprafețelor irigate, care să cuprindă: planul culturilor irigate, planul de udări, planul mijloacelor de producție necesare exploatării acestor suprafețe (forța de muncă, materiale, utilaje, mijloace de transport).

In cursul lunilor Ianuarie — martie 1960, Trusturile regionale gostat și Secțiile agricole regionale trebuie să organizeze cu concursul O.R.I.F. școlarizarea unui număr cît mai mare de cadre de udători, brigadieri, mecanici și cadre tehnice în vederea exploatării în bune condiții a suprafețelor care se vor iriga.

Se simte de asemenea nevoia organizării unei mai bune evidențe a lucrărilor de amenajări pentru irigații, executate și puse în exploatare, precum și a producțiilor ce se obțin la culturile irigate. Este necesar de asemenea ca Departamentul Gostat, Direcția generală de îmbunătățiri funciare și construcții agricole din Ministerul Agriculturii și secțiile agricole regionale să controleze permanent pe teren modul cum se exploatează atît amenajările pentru rigații, cît și celelalte lucrări de îmbunătățiri funciare.

Insfîrșit, pentru desfășurarea în condiții cît mai bune a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, O.R.I.F. trebuie să întocmească în cel mai scurt timp documentațiile necesare pentru irigații, în primul rînd pentru sectorul cooperatist și individual și apoi pentru restul lucrărilor din plan. De asemenea O.R.I.F. au datoria să organizeze mai temeinic șantierele cu muncă voluntară, astfel încît lucrările să se efectueze ritmic, continuu și să nu se mai amîne executarea lucrărilor de construcții hidrotehnice și a instalațiilor aferente.

Munca depusă de organele locale de partid și de stat în 1959 pentru realizarea planului lucrărilor de îmbunătățiri funciare a fost destul de rodnică și a marcat un progres însemnat față de anii anteriori. Este necesar ca în 1960, atenția organelor locale să se îndrepte cu eforturi sporite nu numai spre execuția lucrărilor de îmbunătățiri funciare, ci îndeosebi către exploatarea lor, pentru a contribui în felul acesta la mărirea producției agricole, la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".